

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

► **B** ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/849 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година	L 156	43	19.6.2018 г.
► <u>M2</u>	Директива (ЕС) 2019/2177 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2019 година	L 334	155	27.12.2019 г.

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/849 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ I

Предмет, обхват и определения

Член 1

1. Целта на настоящата директива е предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. Държавите-членки гарантират, че изпирането на пари и финансирането на тероризъм са забранени.

3. За целите на настоящата директива, за изпиране на пари се счита следното деяние, когато е извършено умишлено:

а) преобразуването или прехвърлянето на имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

б) укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

в) придобиването, владението или използването на имущество със знанието в момента на получаване, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

г) участието в сдружаване с цел извършване, опитът за извършване, както и подпомагането, подбуждането, улесняването и даването на съвети при извършването на някое от действията, посочени в букви а), б) и в).

▼B

4. Изпиране на пари е налице и когато дейностите, от които е придобито имуществото, което трябва да бъде изпрано, са извършени на територията на друга държава членка или на територията на трета държава.

5. За целите на настоящата директива „финансиране на тероризма“ означава предоставянето или събирането на средства по всякакъв начин, пряко или косвено, с намерението те да бъдат използвани или със знанието, че те са предназначени да бъдат използвани, изцяло или частично, за извършване на някое от престъпленията по смисъла на членове 1—4 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета ⁽¹⁾.

6. Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на посочените в параграфи 3 и 5 дейности, могат да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства.

Член 2

1. Настоящата директива се прилага за следните задължени субекти:

- 1) кредитни институции;
- 2) финансови институции;
- 3) следните физически или юридически лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности:

▼M1

- а) одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти и всяко друго лице, което се задължава да предоставя, пряко или чрез други лица, с които това друго лице е свързано, материална помощ, съдействие или съвети по данъчни въпроси като основна стопанска или професионална дейност;

▼B

- б) нотариуси и други упражняващи юридическа дейност лица на свободна практика, когато участват, действайки от името или за сметка на техен клиент, във всяка финансова сделка, или сделка с недвижимо имущество или чрез подпомагане на техен клиент при планирането или извършването на сделки, отнасящи се до:
 - i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или търговски предприятия;
 - ii) управлението на средства, ценни книжа или други активи на клиента;
 - iii) откриването или управлението на банкови сметки, спестовни сметки или сметки за ценни книжа;
 - iv) организацията на вноските, необходими за създаването, функционирането или управлението на дружества;

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

▼ B

- v) създаването, функционирането или управлението на доверителна собственост, дружества, фондации или сходни структури;
- в) доставчици на услуги по доверително или дружествено управление, които не са обхванати от букви а) или б);

▼ M1

- г) брокери на недвижими имоти, включително когато действат като посредници при отдаване под наем на недвижими имоти, но само по отношение на сделки, при които месечният наем възлиза на 10 000 EUR или повече;

▼ B

- д) други лица, търгуващи със стоки, когато извършваните или получаваните плащания в брой са в размер на 10 000 EUR или повече, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани;
- е) доставчици на услуги в областта на хазарта;

▼ M1

- ж) доставчици, ангажирани в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие;
- з) доставчици на портфейли, които предлагат попечителски услуги;
- и) лица, които търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, включително когато това се извършва от художествени галерии и аукционни къщи, когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече;
- й) лица, които съхраняват, търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, когато това се извършва в безмитни зони и когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече.

▼ B

2. С изключение на казината, след подходяща оценка на риска държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично доставчиците на определени услуги в областта на хазарта от националните разпоредби за транспониране на настоящата директива въз основа на доказана ниска степен на риска, произтичаща от естеството и, където е приложимо, от мащаба на операциите на тези услуги.

Сред факторите, които отчитат в своите оценки на риска, държавите членки извършват оценка на степента на уязвимост на съответните сделки, включително по отношение на използваните начини за плащане.

В своята оценка на риска държавите членки посочват по какъв начин са взели под внимание съответните констатации в докладите, изготвени от Комисията съгласно член 6.

Комисията се уведомява за всяко решение, взето от държава членка съгласно първа алинея, заедно със съответната обосновка въз основа на специфичната оценка на риска. Комисията съобщава това решение на другите държави членки.

▼B

3. Държавите членки могат да решат лица, които се занимават с финансова дейност на случайна или много ограничена база и при които има незначителен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, да не попадат в обхвата на настоящата директива, при условие че е изпълнен всеки един от следните критерии:

- а) финансовата дейност е ограничена по отношение на абсолютния обем;
- б) финансовата дейност е ограничена по отношение на сделките;
- в) финансовата дейност не представлява основна дейност на тези лица;
- г) финансовата дейност е спомагателна и пряко свързана с основната дейност на тези лица;
- д) основната дейност на тези лица не е някоя от дейностите, посочени в параграф 1, точка 3, букви а) — г) или буква е);
- е) финансовата дейност се предоставя като услуга само на клиентите по основната дейност на тези лица и обикновено не се предлага на широката общественост.

Първа алинея не се прилага по отношение на лица, осъществяващи дейност по налични парични преводи съгласно определението в член 4, точка 13 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. За целите на параграф 3, буква а) държавите членки изискват общият оборот от финансовата дейност да не надвишава праг, който трябва да е достатъчно нисък. Прагът се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност.

5. За целите на параграф 3, буква б) държавите членки прилагат максимален праг за един клиент и за единична сделка, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани. Максималният праг се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност. Той трябва да е достатъчно нисък, за да се гарантира, че въпросните видове сделки представляват неизпълним и недостатъчен начин за изпиране на пари или финансиране на тероризма, и не трябва да надвишава 1 000 EUR.

6. За целите на параграф 3, буква в) държавите членки изискват оборотът от финансовата дейност да не надвишава 5 % от общия оборот на съответното физическо или юридическо лице.

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

▼B

7. Когато преценяват риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма за целите на настоящия член, държавите членки обръщат специално внимание на всяка финансова дейност, която се счита за особено подходяща, по своята същност, за да бъде използвана или с нея да бъде злоупотребено за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.

8. В решенията, взети от държавите членки съгласно параграф 3, се посочват мотивите, на които те се основават. Държавите членки могат да решат да отменят въпросните решения при промяна на обстоятелствата. Те съобщават на Комисията тези решения. Комисията съобщава тези решения на другите държави членки.

9. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобождаването, предоставено чрез взети съгласно настоящия член решения.

Член 3

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително намиращи се в Съюза нейни клонове съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от посочения регламент, независимо от това дали главното ѝ управление е разположено в Съюза или в трета държава;
- 2) „финансова институция“ означава:
 - а) предприятие, различно от кредитна институция, което извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12, 14 и 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, включително дейностите на обменни бюра;
 - б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, доколкото то осъществява дейности по животозастраховане, обхванати от посочената директива;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽³⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

▼B

- в) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
 - г) предприятие за колективно инвестиране, което търгува своите дялове или акции;
 - д) застрахователен посредник съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, когато действа във връзка с услуги по животозастраховане и други услуги, свързани с инвестиции, с изключение на обвързаните застрахователни посредници, съгласно определението в точка 7 от същия член;
 - е) клонове, когато са разположени в Съюза, на посочените в букви а)–д) финансови институции, независимо от това дали главните им управления се намират в държава членка или в трета държава;
- 3) „имущество“ означава активи от всякакъв вид, било то веществени или невестествени, движими или недвижими, материални или нематериални, и правни документи или инструменти във всякаква форма, включително електронна или цифрова, удостоверяващи правото на собственост върху или участие в такива активи;
- 4) „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на следните тежки престъпления:

▼M1

- а) терористични престъпления, престъпления, свързани с терористична група, и престъпления, свързани с терористични дейности, предвидени в дялове II и III от Директива (ЕС) 2017/541 ⁽³⁾;

▼B

- б) всяко от престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН от 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества;

▼M1

- в) дейностите на престъпни организации по смисъла на определението в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество (ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3).

⁽³⁾ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

⁽⁴⁾ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).

▼B

- г) измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾;
 - д) корупция;
 - е) всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи — всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца;
- 5) „саморегулиращ се орган“ означава орган, който представлява членове на дадена професия и има роля за регулирането ѝ, като изпълнява определени надзорни функции или функции за наблюдение и осигурява спазването на отнасящите се до тях правила;
- 6) „действителен собственик“ означава физическо лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира клиента и/или физическо лице или лица, от чието име се осъществява дадена сделка или дейност, и включва най-малко следното:
- а) по отношение на корпоративни образувания:
 - і) физическото лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира дадено правно образувание посредством пряко или косвено притежаване на достатъчен процент от акциите или правата на глас или дялово участие в това правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, различни от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежащо на физическо лице, е индикация за пряко притежаване. Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежащо на корпоративно образувание, което е под контрола на физическо лице или лица, или на множество корпоративни образувания, които са под контрола на същото физическо лице или лица, е индикация за косвено притежаване. Този режим се прилага, без да се засяга правото на държавите членки да решат, че и по-ниско процентно участие може да бъде индикация за собственост или контрол. Контролът чрез други средства може да се определи, наред с другото, в съответствие с критериите в член 22, параграфи 1—5 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

⁽²⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

▼B

- ii) ако, след като са изчерпани всички възможни средства и при условие че няма основание за съмнения, не може да се установи лице съгласно подточка i), или ако съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик — физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител, задължените субекти водят документация за предприетите действия с цел установяване на действителния собственик по подточка i) от настоящата буква;

▼M1

- б) по отношение на доверителна собственост — всички лица по-долу:
 - i) учредителят/учредителите;
 - ii) доверителният собственик/доверителните собственици;
 - iii) пазителят/пазителите, ако има такъв/такива;
 - iv) бенефициерите или когато физическите лица, които са се ползват от правната форма или правното образувание, все още не са определени — категорията лица, в чийто основен интерес правната форма или правното образувание е създадена(о) или се управлява;
 - v) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства;

▼B

- в) по отношение на правни образувания като фондации и правни форми подобни на доверителна собственост — физическото лице или лица, което заема еквивалентна или сходна длъжност с посочените в буква б);
- 7) „доставчик на услуги по доверително или дружествено управление“ означава всяко лице, което по занятие предоставя която и да е от следните услуги на трети лица:
- а) учредяване на дружества или други юридически лица;
 - б) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор или секретар на дадено дружество, съдружник в съдружие или сходна длъжност във връзка с други юридически лица;
 - в) предоставяне на адрес на управление, адрес на провеждане на стопанска дейност, адрес за кореспонденция или административен адрес и други сходни услуги на дружество, съдружие или на някое друго юридическо лице или образувание;
 - г) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик на доверителен фонд или подобна правна форма;

▼ B

д) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността номиниран акционер за друго лице, различно от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, спрямо когото се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти;

8) „кореспондентски отношения“ означава:

- а) предоставянето на банкови услуги от една банка (като „кореспондент“) на друга банка (като „респондент“), включително с цел предоставяне на текуща сметка или друга сметка за пасиви и свързани с това услуги, като управление на парични средства, международни преводи на средства, клиринг на чекове, кореспондентски сметки и валутни услуги;
- б) взаимоотношенията между кредитни институции, финансови институции и между кредитни институции и финансови институции, когато се предоставят сходни услуги от институция кореспондент на институция респондент, включително взаимоотношенията с цел извършване на сделки с ценни книжа или преводи на средства;

9) „видна политическа личност“ означава физическо лице, което изпълнява или на което са били поверени важни обществени функции, и включва следното:

- а) държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
- б) членове на парламент или на сходни законодателни органи;
- в) членове на управителните органи на политически партии;
- г) членове на върховни съдилища, конституционни съдилища или на други висши съдебни органи, чиито решения не подлежат на обжалване, освен при изключителни обстоятелства;
- д) членове на сметни палати или на ръководни органи на централни банки;
- е) посланици, дипломатически представители и висши офицери във въоръжените сили;
- ж) членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия;
- з) директори, заместник-директори и членове на ръководния съвет или заемащи еквивалентна функция в международна организация.

Нито една от обществените функции, посочени в букви а)—з), не включва длъжностни лица на средно или по-нисше равнище;

10) „членове на семейството“ включва следното:

- а) съпруг/съпруга или всяко лице, което се счита за равносечно на съпруга/съпругата на видната политическа личност;

▼B

- б) децата и техните съпруг/съпруга или лицата, които се считат за равностойни на съпруга/съпругата на видната политическа личност;
 - в) родителите на видната политическа личност;
- 11) „лица, известни като близки сътрудници“, означава:
- а) физически лица, за които се знае, че са действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма заедно с видна политическа личност или имат други близки делови взаимоотношения с такава личност;
 - б) физически лица, които са еднолични действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма, за които е известно, че са били учредени де факто в полза на известна политическа личност
- 12) „висше ръководство“ означава длъжностно лице или служител, които притежават достатъчно познания относно рисковата експозиция на институцията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция, като не е необходимо във всички случаи това да бъде член на съвета на директорите;
- 13) „делови взаимоотношения“ означава стопански, професионални или търговски взаимоотношения, които са свързани с професионалните дейности на задължен субект и които към момента на установяване на контакт се очаква да имат елемент на продължителност;
- 14) „услуги в областта на хазарта“ означава услуга, която включва залагане на суми посредством парично участие в игри на късмета, включително тези, които изискват определени умения, като например лотарии, игри в казино, игри на покер и залагания, които се предоставят на физическо място или по друг начин от разстояние, чрез електронни средства или всякакви други технологии за комуникация и по индивидуална заявка на получателя на услугите;
- 15) „група“ означава група от предприятия, състояща се от предприятие майка, от неговите дъщерни предприятия и от правните образувания, в които предприятието майка или неговите дъщерни предприятия имат участие, както и от предприятия, свързани едно с друго по смисъла на член 22 от Директива 2013/34/ЕС;

▼M1

- 16) „електронни пари“ означава електронни пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО, но с изключение на паричната стойност, посочена в член 1, параграфи 4 и 5 от посочената директива;

▼B

- 17) „банка фантом“ означава кредитна институция или финансова институция или институция, извършваща дейности, еквивалентни на извършваните от кредитните институции и финансовите институции, учредена в юрисдикция, в която тя няма физическо присъствие, включващо концепция и управление, и е необвързана с регулирана финансова група;

▼ M1

- 18) „виртуални валути“ означава цифрово представяне на стойност, която не се емитира или гарантира от централна банка или публичен орган, не е непременно свързана със законово установена валута и няма правния статут на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмяна и може да се прехвърля, съхранява и търгува по електронен път;
- 19) „доставчик на портфейл, който предлага попечителски услуги“ означава образувание, което предоставя услуги за опазване на частни криптографски ключове от името на своите клиенти за притежаването, съхраняването и прехвърлянето на виртуални валути.

▼ B*Член 4*

1. Държавите членки гарантират, в съответствие с подхода, основан на оценка на риска, че настоящата директива обхваща изцяло или частично професии и категории предприятия, различни от задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, които са ангажирани с дейности, за които е особено вероятно да бъдат използвани за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.

2. Когато дадена държава членка разшири обхвата на настоящата директива, така че да се обхващат професии или категории предприятия, различни от посочените в член 2, параграф 1, тя информира Комисията за това.

Член 5

Държавите членки могат да приемат или да запазят в сила по-строги разпоредби в областта, обхваната от настоящата директива, за да предотвратят изпирането на пари и финансирането на тероризма, в рамките на правото на Съюза.

*РАЗДЕЛ 2***Оценка на риска***Член 6*

1. Комисията прави оценка на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и се отнасят до презгранични дейности.

За тази цел Комисията изготвя до 26 юни 2017 г. доклад за установяване, анализ и оценка на тези рискове на равнището на Съюза. Впоследствие Комисията актуализира доклада на всеки две години или по-често, ако е целесъобразно.

2. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща най-малко следното:

▼B

- а) областите от вътрешния пазар, които са изложени на най-голям риск;

▼M1

- б) рисковете, свързани с всеки съответен сектор, включително, когато има такива, приблизителни оценки на паричните обеми във връзка с изпирането на пари, предоставени от Евростат за всеки от съответните сектори;
- в) най-широко разпространените средства, използвани от престъпниците за изпиране на незаконни приходи, включително, когато са известни, средствата, използвани по-специално при сделки между държавите членки и трети държави, независимо дали последните са определени за високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.

▼M2

3. Комисията предоставя посочения в параграф 1 доклад на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и за да даде възможност на други заинтересовани страни, включително националните законодателни органи, Европейския парламент, Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ (ЕБО), и представители на звената на ЕС за финансово разузнаване (ЗФР), да разберат по-добре тези рискове. Докладите се оповестяват публично най-късно шест месеца след като са били предоставени на разположение на държавите членки, с изключение на тези елементи на докладите, в които се съдържа класифицирана информация.

▼B

4. Комисията отправя препоръки към държавите членки относно мерките, които са подходящи за справяне с установените рискове. В случай че държавите членки решат да не прилагат която и да е от препоръките в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, те уведомяват Комисията за това и представят основанията за решението си.

5. До 26 декември 2016 г. ЕНО чрез съвместния комитет представя становище относно рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които засягат финансовия сектор на Съюза („съвместното становище“). ► **M2** Впоследствие ЕБО представя становище на всеки две години. ◀

6. При извършване на посочената в параграф 1 оценка Комисията организира работата на равнището на Съюза и взема под внимание съвместните становища, посочени в параграф 5, и привлича за участие експерти на държавите членки в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представители на ЗФР и други органи на равнище ЕС по целесъобразност. Комисията предоставя съвместните становища на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма

7. На всеки две години или по-често, ако е целесъобразно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно констатациите от редовната оценка на риска и действията, предприети въз основа на тези констатации.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

▼ **B**

Член 7

1. Всяка държава членка предприема подходящи мерки, за да установи, оцени, разбере и ограничи засягащите я рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и предизвикващи загриженост въпроси в това отношение, свързани със защитата на данните. Всяка държава членка редовно актуализира тази оценка на риска.

2. Всяка държава членка определя орган или създава механизъм, с който да координира националните мерки в отговор на рисковете, посочени в параграф 1. ► **M2** Наименованието на този орган или описанието на механизма се съобщават на Комисията, на ЕБО, както и на другите държави членки. ◀

3. При изготвяне на оценките на риска, посочени в параграф 1 от настоящия член, държавите членки използват констатациите от доклада, посочен в член 6, параграф 1.

4. По отношение на оценката на риска, посочена в параграф 1, всяка държава членка:

- а) използва тази оценка за подобряване на своята нормативна уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, по-специално чрез определяне на всички области, в които задължените субекти трябва да прилагат по-строги мерки, и по целесъобразност чрез посочване на мерките, които да бъдат предприети;
- б) установява, когато е целесъобразно, сектори или области с по-ниска или по-висока степен на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
- в) използва тази оценка, когато разпределя и насочва по приоритетни области средствата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- г) използва тази оценка, за да гарантира изготвянето на подходящи правила за всеки сектор или област в съответствие с риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
- д) осигурява своевременно достъп на задължените субекти до необходимата информация, за да улесни извършването на собствените им оценки на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

▼ **M1**

- е) докладва за институционалната структура и основните процедури на уредбата ѝ за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително, наред с другото, за ЗФР, данъчните органи и прокуратурата, както и за заделените човешки и финансови ресурси, доколкото тази информация е налична;
- ж) докладва за националните усилия и ресурси (работна сила и бюджет), заделени за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

▼ M1

5. ► M2 Държавите членки предоставят на Комисията, на ЕБО и на другите държави членки достъп до резултатите от своите оценки на риска, включително техните актуализации. ◀ Останалите държави членки може да предоставят съответна допълнителна информация, когато това е целесъобразно, на държавата членка, извършваща оценката на риска. Резюме на оценката се оповестява публично. То не съдържа класифицирана информация.

▼ B*Член 8*

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти предприемат необходимите мерки, за да установят и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, като отчитат рисков фактори, включително тези, които се отнасят до техните клиенти, държави или географски зони, продукти, услуги, сделки или механизми за доставка. Тези мерки съответстват на естеството и размера на задължените субекти.

2. Посочените в параграф 1 оценки на риска се документират, актуализират и са достъпни за съответните компетентни органи и саморегулиращи се органи. Компетентните органи могат да решат, че не са необходими отделни документираны оценки на риска, когато присъщите на сектора специфични рискове са ясни и добре осъзнати.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти разполагат с политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на равнището на Съюза, на равнище държава членка, както и на равнище задължен субект. Тези политики, механизми за контрол и процедури са пропорционални на естеството и размера на задължените субекти.

4. Политиките, механизмите за контрол и процедурите, посочени в параграф 3, включват:

- а) разработване на вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, включително примерни практики за управление на риска, комплексна проверка на клиента, докладване, съхраняването на информация, вътрешен контрол, управление на съответствието, включително, когато е подходящо според естеството и размера на стопанската дейност, назначаване на служител на управленско равнище, отговорен за съответствието, и проверка на служителите;
- б) независима одитна функция, проверяваща посочените в буква а) вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, когато това е целесъобразно с оглед размера и естеството на стопанската дейност.

5. Държавите членки изискват задължените субекти да получават одобрение от своето висше ръководство за въвежданите от тях политики, механизми за контрол и процедури както и да осъществяват наблюдение и по целесъобразност да засилват предприетите мерки.

▼B*РАЗДЕЛ 3**Политика по отношение на трети държави**Член 9*

1. С цел защита на правилното функциониране на вътрешния пазар трябва да бъдат идентифицирани третите държави, чиито стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза („високо-рискови трети държави“).

▼M1

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 64 с цел определяне на високорисковите трети държави, като взема предвид стратегическите слабости, по-специално в следните области:

- а) правната уредба и институционалната рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната трета държава, и по-специално:
 - i) инкриминиране на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - ii) мерки за комплексна проверка на клиента;
 - iii) изисквания за съхраняване на информация;
 - iv) изисквания за докладване на съмнителни сделки;
 - v) наличието на точна и актуална информация за действителния собственик на юридически лица и правни форми за компетентните органи;
- б) правомощията и процедурите на компетентните органи на съответната трета държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително наличието на достатъчно ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, както и практиката на третата държава в областта на сътрудничеството и обмена на информация с компетентните органи на държавите членки;
- в) ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма на третата държава по отношение на предприемането на мерки за преодоляване на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

▼B

3. Делегираните актове, посочени в параграф 2, се приемат в срок от един месец след установяването на стратегическите слабости, посочени в същия параграф.

▼M1

4. При изготвянето на делегираните актове, посочени в параграф 2, Комисията взема предвид съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма.

▼ **B**

ГЛАВА II
КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТА

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 10

▼ **M1**

1. Държавите членки забраняват на своите кредитни институции и финансови институции да поддържат анонимни сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове. Държавите членки изискват във всички случаи по отношение на титулярите и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове да бъдат приложени мерки за комплексна проверка на клиента не по-късно от 10 януари 2019 г. и във всеки случай преди такива сметки, банкови книжки или банкови сейфове да бъдат използвани по някакъв начин.

▼ **B**

2. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване на злоупотребата с акции на приносител и варанти на акции на приносител.

Член 11

Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в следните случаи:

- а) при установяването на делови взаимоотношения;
- б) при извършването на случайна сделка, която:
 - i) възлиза на 15 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани; или
 - ii) представлява превод на средства съгласно член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, в размер, надвишаващ 1 000 EUR;
- в) по отношение на лица, търгуващи със стоки, при извършването на случайни сделки, по които се извършват плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;
- г) по отношение на доставчици на услуги в областта на хазарта, при получаването на печалби, осъществяването на залагания или и в двата случая, когато се извършват сделки, възлизащи на 2 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

▼B

- д) когато има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, независимо от всяка дерогация, изключение или праг;
- е) когато има съмнения за верността или адекватността на получените по-рано данни за самоличността на клиента.

Член 12

1. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), и член 14 и въз основа на подходяща оценка на риска, която показва наличието на ниска степен на риск, дадена държава членка може да разреши на задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на електронни пари, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия за намаляване на риска:

▼M1

- а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 150 EUR, който може да се използва само в съответната държава членка;
- б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 150 EUR;

▼B

- в) платежният инструмент се използва изключително за закупуване на стоки или услуги;
- г) платежният инструмент не може да се захранва с анонимни електронни пари;
- д) емитентът осъществява подходящо наблюдение на сделките или деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

▼M1

2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 от настоящия член дерогация не се прилага в случай на обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 50 EUR, или в случай на дистанционни платежни операции по смисъла на определението в член 4, точка 6 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, когато сумата надвишава 50 EUR на операция.

3. Държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, които функционират като приемащи субекти, приемат плащания, извършени с анонимни предплатени карти, издадени в трети държави, само когато тези карти отговарят на изисквания, еквивалентни на посочените в параграфи 1 и 2.

Държавите членки могат да вземат решение да не приемат на територията си плащания, извършвани с анонимни предплатени карти.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

▼B*Член 13*

1. Мерките за комплексна проверка на клиента обхващат:

▼M1

- а) идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, включително средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, когато има такива, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи;

▼B

- б) идентифициране на действителния собственик и вземане на подходящи мерки за проверка на неговата самоличност, така че задължените субекти да са удовлетворени, че знаят кой е действителният собственик, включително по отношение на юридически лица, доверителна собственост, дружества, фондации и сходни правни форми, като вземат подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента. ► **M1** Когато идентифицираният действителен собственик е висшият ръководен служител съгласно член 3, параграф 6, буква а), подточка ii), задължените субекти предприемат необходимите разумни мерки за проверка на самоличността на физическото лице, заемащо поста на висш ръководен служител, и съхраняват данни за предприетите действия, както и за всички срещнати трудности по време на процеса на проверка; ◀
- в) оценяване и когато е приложимо получаване на информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения;
- г) осъществяване на постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения, включително внимателно проучване на сделките, предприети по време на целия период на тези взаимоотношения, за да се гарантира, че осъществяваните сделки са в съответствие с информацията, известна на задължения субект, за клиента, за профила на риска и стопанската дейност, включително, където е необходимо, произхода на средствата, и гарантиране, че притежаваните документи, данни или информация се актуализират.

При изпълнението на мерките, посочени в първа алинея, букви а) и б), задължените субекти трябва също да се уверят, че всяко лице, което претендира да действа от името на клиента, е упълномощено за тази цел, както и да установят и проверят идентификацията на това лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат всяко от предвидените в параграф 1 изисквания за комплексна проверка на клиента. Задължените субекти обаче могат да определят степента на прилагане на тези мерки като отчитат риска.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

▼B

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да отчитат най-малко посочените в приложение I променливи фактори, когато оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

4. Държавите членки гарантират, че задължените субекти са в състояние да удостоверят пред компетентните органи или саморегулиращите се органи, че мерките са подходящи с оглед на установените рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

5. По отношение на животозастраховането или друга свързана с инвестиции застрахователна дейност държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, в допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента и действителния собственик, провеждат по отношение на бенефициерите на полици по застраховка живот и на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, следните мерки за комплексна проверка на клиента, непосредствено след като бенефициерите бъдат установени или посочени:

- а) в случай на бенефициери, които са установени като изрично посочени лица или правни форми, като вземат предвид наименованието на лицето;
- б) в случай на бенефициери, които са посочени по силата на характеристики или клас или по друг начин, кредитните или финансовите институции получават необходимата информация относно тези бенефициери, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да идентифицират на бенефициера към момента на изплащането.

По отношение на първа алинея, букви а) и б), проверката на идентификацията на бенефициера се извършва към момента на изплащането. При цялостно или частично прехвърляне на застраховка живот или на друга застраховка, свързана с инвестиции, на трето лице кредитните и финансовите институции, запознати с прехвърлянето, установяват действителния собственик към момента на прехвърлянето, бил той физическо или юридическо лице или правно образувание, което получава в своя полза стойността на прехвърлената полица.

6. В случай на бенефициерите на доверителна собственост или сходни правни форми, определени по силата на конкретни характеристики или клас, задължените субекти получават достатъчно информация относно бенефициера, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да установят самоличността на бенефициера към момента на изплащането или когато бенефициерът упражнява придобитите права.

Член 14

1. Държавите членки изискват извършването на проверка на идентификацията на клиента и на действителния собственик преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на сделка. ►**M1** Всеки път, когато встъпват в нови делови взаимоотношения с корпоративно или друго правно образувание или доверителна собственост, или правна форма със структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост („сходна правна форма“), за които се прилага задължението за вписване в регистрите на информацията за действителния собственик съгласно член 30 или 31, задължените субекти се снабдяват с доказателство за регистрацията или извлечение от регистъра. ◀

▼B

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят проверката на идентификацията на клиента и на действителния собственик да се извърши по време на установяването на делови взаимоотношения, ако това е необходимо, за да не се прекъсва нормалното провеждане на стопанската дейност и когато рискът от изпиране на пари или финансиране на тероризма е незначителен. При подобни ситуации тези процедури се приключват колкото е възможно по-скоро след първоначалния контакт.

3. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят откриването на сметка в кредитна институция или финансова институция, включително сметки, които позволяват извършването на сделки с прехвърлими ценни книжа, при условие че са налице подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че няма да се извършват сделки от клиента или от негово име, докато не бъде осигурено пълно спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а) и б).

4. Държавите членки изискват от задължения субект в случай че не може да спазва изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) или в), да не извършва сделки чрез банкова сметка, да не установява делови взаимоотношения или да не извършва сделка, а да прекрати деловите взаимоотношения и да обмисли изготвянето на доклад за съмнителни сделки до ЗФР във връзка с клиента, в съответствие с член 33.

Държавите членки не прилагат първа алинея по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти дотолкова, само доколкото тези лица установяват правното положение на своя клиент или изпълняват задачата си да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес.

▼M1

5. Държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но и — през подходящи времеви интервали, по отношение на съществуващите клиенти в зависимост от риска, при промяна на обстоятелства от значение във връзка с даден клиент или когато задълженият субект има правно задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, или ако задълженият субект е имал това задължение съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета ⁽¹⁾.

▼B*РАЗДЕЛ 2**Опростена комплексна проверка на клиента**Член 15*

1. Ако държава членка или задължен субект установи области с по-нисък риск, тази държава членка може да разреши на задължените субекти да прилагат мерки за опростена комплексна проверка на клиента.

⁽¹⁾ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

▼B

2. Преди да бъдат прилагани мерки за опростена комплексна проверка на клиента, задължените субекти се уверяват в по-ниската степен на риска, произтичащ от деловите отношения с клиента или сделката.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти осъществяват подходящо наблюдение върху сделките и деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

Член 16

При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с клиенти, географски райони, и конкретни продукти, услуги, сделки или механизми за доставка, държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение II фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-нисък риск.

Член 17

►M2 До 26 юни 2017 г. ЕНО издават насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, предназначени за компетентните органи, за кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат взети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за опростена комплексна проверка на клиента. От 1 януари 2020 г. ЕБО издава такива насоки, когато е целесъобразно. ◀ Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се определят конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

*РАЗДЕЛ 3**Разширена комплексна проверка на клиента**Член 18*

1. ►M1 В случаите, посочени в членове 18а—24, както и при други ситуации с по-висока степен на риск, които са установени от държавите членки или задължените субекти, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента, целящи подходящо управление и ограничаване на тези рискове. ◀

Не е необходимо мерките за разширена комплексна проверка на клиента да се прилагат автоматично по отношение на клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, които се намират във високорискови трети държави, когато тези клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45. Държавите членки гарантират, че тези случаи се разглеждат от задължените субекти чрез използване на подход, основан на риска.

▼M1

2. Държавите членки изискват от задължените субекти да проучат, доколкото е практически възможно, контекста и целите на всички сделки, които отговарят най-малко на едно от следните условия:

▼ M1

- i) те са сложни сделки;
- ii) те са необичайно големи сделки;
- iii) те се извършват по необичайни схеми;
- iv) те нямат явна икономическа или законна цел.

По-специално, задължените субекти предприемат по-интензивно по степен и характер наблюдение на деловите взаимоотношения, за да бъде определено дали тези сделки или дейности изглеждат съмнителни.

▼ B

3. При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение III фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-висок риск.

4. ► **M2** До 26 юни 2017 г. ЕНО издават насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, предназначени за компетентните органи, кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат взети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за разширена комплексна проверка на клиента. От 1 януари 2020 г. ЕБО издава такива насоки, когато е целесъобразно. ◀ Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се предвиждат конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

▼ M1*Член 18a*

1. По отношение на делови взаимоотношения или сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат следните мерки за разширена комплексна проверка на клиента:

- а) получаване на допълнителна информация относно клиента и действителния(ите) собственик(ици);
- б) получаване на допълнителна информация относно планирания характер на деловите взаимоотношения;
- в) получаване на информация относно произхода на средствата и произхода на богатството на клиента и на действителния(ите) собственик(ици);
- г) получаване на информация относно причините за планираните или извършени сделки;
- д) получаване на одобрение от висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения;
- е) осъществяване на засилено наблюдение на деловите взаимоотношения чрез повишаване на броя и честотата на извършваните проверки и подбиране на схеми на сделки, които налагат допълнително проучване.

▼ M1

Държавите членки могат да изискват от задължените субекти да гарантират, когато е приложимо, че първото плащане се извършва през сметка на името на клиента в кредитна институция, за която се прилагат стандарти за комплексна проверка на клиента, които не са по-малко строги от предвидените в настоящата директива.

2. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, и в съответствие с международните задължения на Съюза държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат, когато е приложимо, една или повече допълнителни мерки за ограничаване на риска към физически лица и правни образувания, извършващи сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2. Тези мерки се изразяват в една или повече от следните мерки:

- а) прилагането на допълнителни елементи за разширена комплексна проверка;
- б) въвеждането на разширени и подходящи механизми за докладване или систематично докладване на финансови сделки;
- в) ограничаването на деловите взаимоотношения или сделките с физически лица или правни образувания от третите държави, определени като високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.

3. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, държавите членки прилагат, когато е приложимо, една или няколко от следните мерки по отношение на високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, в съответствие с международните задължения на Съюза:

- а) отказ за създаване на дъщерни предприятия, клонове или представителства на задължени субекти от съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният задължен субект е от държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- б) забрана за задължените субекти да създават клонове или представителства в съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният клон или представителство ще бъде в държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) изискване да се прилагат повишени изисквания за надзорна проверка или за външен одит за клонове и дъщерни предприятия на задължени субекти, установени във въпросната държава;
- г) изискване за повишени изисквания за външен одит за финансови групи по отношение на всички техни клонове и дъщерни предприятия, установени във въпросната държава;
- д) изискване кредитните и финансовите институции да извършат преглед и да изменят или, ако е необходимо, да прекратят кореспондентски отношения с институции респонденти във въпросната държава;

4. При приемането или прилагането на мерките, предвидени в параграфи 2 и 3, държавите членки отчитат, когато е целесъобразно, съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, във връзка с рисковете, породени от отделни трети държави.

▼ M1

5. Държавите членки уведомяват Комисията преди приемането или прилагането на мерките, посочени в параграфи 2 и 3.

▼ B*Член 19***▼ M1**

По отношение на презграничните кореспондентски отношения, включващи плащания с институции респонденти от трети държави, държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от своите кредитни институции и финансови институции, когато встъпят в делово взаимоотношение:

▼ B

- а) да съберат достатъчно информация за институцията респондент, позволяваща им да разберат изцяло естеството на дейността на респондента, и въз основа на публично достъпната информация да установят репутацията на институцията и качеството на надзора;
- б) да оценят механизмите за контрол срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, прилагани от институцията респондент;
- в) да получат одобрение от висшето ръководство, преди да установят нови кореспондентски отношения;
- г) да документират съответните отговорности на всяка институция;
- д) да се уверят по отношение на кореспондентските сметки, че институцията респондент е проверила идентификацията и извършва постоянна комплексна проверка на клиентите, които имат пряк достъп до сметките на институцията кореспондент, и че при поискване тя може да предостави на институцията-кореспондент съответните данни от комплексната проверка на клиента.

Член 20

По отношение на сделки или делови взаимоотношения с видни политически личности държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от задължените субекти:

- а) да разполагат с подходящи системи за управление на риска, включително процедури, основани на риска, за да определят дали клиентът или действителният собственик на клиента е видна политическа личност;
- б) да прилагат следните мерки в случай на делови взаимоотношения с такива видни политически личности:
 - i) да получат одобрението на висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения с такива лица;
 - ii) да вземат подходящи мерки за установяване на произхода на богатството и произхода на средствата, които са предмет на деловите взаимоотношения или сделката с такива лица;
 - iii) да провеждат постоянно задълбочено наблюдение на деловите взаимоотношения.

▼ **M1***Член 20a*

1. Всяка държава членка изготвя и актуализира списък, указващ точните функции, които съгласно националните закони, подзаконови и административни разпоредби се определят като важни обществени функции за целите на член 3, параграф 9. Държавите членки изискват от всяка международна организация със седалище на тяхна територия да изготви и актуализира списък на важните обществени функции в тази международна организация за целите на член 3, параграф 9. Тези списъци се изпращат на Комисията и може да бъдат оповестени публично.

2. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на точните функции, които се определят като важни обществени функции на равнището на институциите и органите на Съюза. Този списък включва също така всички функции, които може да бъдат възложени на представители на трети държави или на международни организации, акредитирани на равнището на Съюза.

3. Комисията съставя, въз основа на списъците, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, единен списък на всички важни обществени функции за целите на член 3, точка 9. Този единен списък се оповестява публично.

4. Функциите, включени в списъка по параграф 3 от настоящия член, се третират в съответствие с условията, предвидени в член 41, параграф 2.

▼ **B***Член 21*

Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат разумни мерки, за да определят дали бенефициерите на полици по застраховка живот или на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, и/или при необходимост действителните собственици на титуляря са видни политически личности. Тези мерки се предприемат не по-късно от момента на изплащането или момента на цялостно или частично прехвърляне на полицата. Когато е установена по-висока степен на риска, държавите членки, в допълнение към прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента, установени в член 13, изискват от задължените субекти:

- а) да информират висшето ръководство, преди да пристъпят към изплащане на сумите по полицата;
- б) да подложат на засилен контрол съвкупните делови взаимоотношения с притежателя на полицата.

Член 22

Когато посочена в членове 18 и 20 видна политическа личност престане да бъде натоварена с важни функции от държава членка или от трета държава или с важни публични функции от международна организация, от задължените субекти трябва да се изисква да отчетат за срок не по-кратък от 12 месеца съществуващите рискове, които това лице представлява все още, и да прилагат подходящи и основани на оценка на риска мерки до момента, в който се счита, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

Член 23

Посочените в членове 20 и 21 мерки се прилагат също и спрямо членове на семейството или лица, известни като близки сътрудници на видни политически личности

Член 24

Държавите членки забраняват на кредитните институции и финансовите институции да влизат във или да продължават кореспондентски отношения с банки фантоми. Те изискват от тези институции да вземат подходящи мерки, които да гарантират, че те не предприемат или поддържат кореспондентски отношения с кредитна институция или финансова институция, за която е известно, че позволява сметките ѝ да се използват от банки фантоми.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнение от трети лица

Член 25

Държавите членки могат да позволят на задължените субекти да възлагат на трети лица функции по спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в). Въпреки това, крайната отговорност за спазването на тези изисквания се носи от задължения субект, който възлага функции на трето лице.

Член 26

1. За целите на настоящия раздел „трети лица“ означава задължени субекти, изброени в член 2, организации или федерации, членуващи в тези задължени субекти, или други институции и лица, намиращи се в държава членка или в трета държава:

- а) които прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента и съхраняване на информация, които съответстват на предвидените в настоящата директива, и
- б) във връзка с изпълнението на изискванията, установени в настоящата директива подлежат на надзор, който се осъществява по начин съответстващ на глава VI, раздел 2.

2. Държавите членки забраняват на задължените субекти да разчитат на трети лица, установени във високорискови трети държави. Държавите членки могат да освобождават клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, от тази забрана, когато тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45.

Член 27

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти получават от третото лице, на което са възложени функции, необходимата информация относно изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в).

▼ M1

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, към които е насочен клиентът, вземат подходящи мерки, за да гарантират, че при поискване третото лице незабавно препраща съответните копия от данните за идентификация и проверка, включително, когато има такива, данните, получени чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи.

▼ B*Член 28*

Държавите членки гарантират, че компетентният орган на държавата членка по произход (при политики и процедури на групи) и компетентният орган на приемащата държава членка (при клонове и дъщерни предприятия) могат да приемат, че задълженият субект спазва разпоредбите, приети съгласно членове 26 и 27, чрез своята групова програма, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) задълженият субект разчита на информация, предоставена от трето лице, което е част от същата група;
- б) тази група прилага мерки за комплексна проверка на клиента, правила за съхраняване на документация и програми срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие с настоящата директива или с равностойни правила;
- в) компетентен орган на държавата членка на произход или на третата държава осъществява надзор на равнище група върху ефективното прилагане на изискванията, посочени в буква б).

Член 29

Настоящият раздел не се прилага към правоотношенията, свързани с изнасяне на дейности или представителство, при които въз основа на договорна клауза изпълнителят на изнесени дейности или представителят се считат за част от задължения субект.

ГЛАВА III

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ*Член 30*

1. ► **M1** Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са задължени да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права. Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции. ◀

Държавите членки гарантират, че тези образувания са длъжни, в допълнение към информацията относно законния собственик, да предоставят на задължените субекти информация относно действителния собственик, когато задължените субекти предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

▼ M1

Държавите членки изискват от действителните собственици на корпоративни или други правни образувания, включително чрез акции, права на глас, дялово участие, държане на акции на приносител или контрол чрез други средства, да предоставят на тези образувания цялата информация, която е необходима, за да може корпоративното или друго правно образувание да спазва изискванията, посочени в първа алинея.

▼ B

2. Държавите членки изискват осигуряването на своевременен достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.

3. Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, се съхранява в централен регистър във всяка държава членка, например търговски или дружествен регистър, както е посочено в член 3 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, или в публичен регистър. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми. Информацията относно действителните собственици, съдържаща се в тази база данни, може да се събира в съответствие с националните системи.

▼ M1

4. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степента, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствието и, ако е целесъобразно, че междувременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.

5. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всеки член на широката общественост.

Лицата, посочени в буква в), получават достъп най-малко до името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, както и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националното право условия, да предвидят достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка, в съответствие с правилата за защита на данните.

⁽¹⁾ Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 11).

▼ M1

5а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.

6. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР разполагат със своевременен и неограничен достъп до цялата информация, съхранявана в централния регистър, посочен в параграф 3, без съответното образование да бъде предупреждавано за това. Държавите членки също така позволяват навременен достъп и на задължените субекти, когато те предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.

7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.

▼ B

8. Държавите членки изискват от задължените субекти да не разчитат изцяло на посочения в параграф 3 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.

▼ M1

9. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 5, първа алинея, букви б) и в) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е допуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати съгласно първа алинея от настоящия параграф, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

▼ M1

10. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132, в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 5, 5а и 6 от настоящия член.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години, след като корпоративното или друго правно образувание е било заличено от регистъра. Държавите членки си сътрудничат помежду си и с Комисията с цел прилагане на различните видове достъп в съответствие с настоящия член.

▼ B*Член 31*▼ M1

1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага по отношение на доверителна собственост и други видове правни форми, като например, наред с другото, „fiducie“, някои видове „Treuhand“ или „fideicomiso“, когато структурата и функциите на тези правни форми са сходни с тези на доверителната собственост. Държавите членки установяват характеристиките, въз основа на които се определя дали правните форми имат структура или функции, сходни с тези на доверителна собственост, по отношение на тези правни форми, които са уредени съгласно тяхното право.

Държавите членки изискват от доверителните собственици на доверителна собственост, управлявана в съответната държава членка, да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици на доверителната собственост. Тази информация включва самоличността на:

- а) учредителя (ите);
- б) доверителния (ите) собственик(ици);
- в) пазителя(ите)(ако има такъв(ива));
- г) бенефициерите или класа бенефициери;
- д) всяко друго физическо лице, което упражнява ефективен контрол върху доверителната собственост.

Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

▼ M1

2. Държавите членки гарантират, че доверителните собственици или лицата, заемащи еквивалентни длъжност в сходни правни форми като посочените в параграф 1 от настоящия член, разкриват своя статут и своевременно предоставят на задължените субекти информацията по параграф 1 от настоящия член, когато — в качеството си на доверителен собственик или на лице, заемащо еквивалентна позиция в сходна правна форма — установяват делови взаимоотношения или извършват случайна сделка в размер, надвишаващ прага по член 11, букви б), в) и г).

▼ B

3. Държавите членки изискват осигуряването на своевременен достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.

▼ M1

3а. Държавите членки изискват информацията за действителните собственици на изрична доверителна собственост или сходни правни форми като посочените в параграф 1 да бъде съхранявана в централен регистър на действителните собственици, създаден от държавата членка, в която е установен или пребивава доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма.

Когато мястото на установяване или на пребиваване на доверителния собственик на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, е извън Съюза, посочената в параграф 1 информация се съхранява в централен регистър, създаден от държавата членка, в която доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в делови взаимоотношения или придобива недвижимо имущество от името на доверителната собственост или на сходната правна форма.

Когато доверителните собственици на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, са установени или пребивават в различни държави членки или ако доверителният собственик на доверителната собственост или на лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в множество делови взаимоотношения от името на доверителната собственост или на сходната правна форма в различни държави членки, удостоверение за доказване на регистрация или извлечение от информацията за действителните собственици, съхранявана в регистър от дадена държава членка, може да се счита за достатъчно, за да се приеме за изпълнено задължението за регистрация.

4. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици на доверителна собственост или сходна правна форма е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всяко физическо или юридическо лице, което може да докаже наличието на законен интерес;
- г) всяко физическо или юридическо лице, което подаде писмено искане във връзка с доверителна собственост или сходна правна форма, които държат или притежават контролен дял в корпоративно или друго правно образувание, различно от посочените в член 30, параграф 1, чрез пряко или косвено притежаване, включително чрез акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства.

▼ **M1**

Информацията, достъпна за физическите и юридическите лица, посочени в първа алинея, букви в) и г), включва името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, а така също и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националната право условия, да предвидят възможност за достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка в съответствие с правилата за защита на данните. Държавите членки могат да предвидят по-широк достъп до информацията, съхранявана в регистъра, в съответствие със своето национално право.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3а, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.

4а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3а, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.

5. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3а централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална, и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степен, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствията и ако е целесъобразно, че междувременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.

▼ **B**

6. Държавите членки гарантират, че задължените субекти не разчитат изцяло на посочения в параграф 4 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в настоящата глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.

▼ **M1**

7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.

▼ **M1**

7а. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 4, първа алинея, букви б), в) и г) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е допуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати в съответствие с първа алинея, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

Когато държава членка вземе решение да допусне изключение в съответствие с първа алинея, тя не ограничава достъпа на компетентните органи и ЗФР до информация.

9. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132. Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 2 от Директива (ЕС) 2017/1132 в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 4 и 5 от настоящия член.

Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че единствено информацията, посочена в параграф 1, която е актуална и отговаря на реалните действителни собственици, се предоставя чрез техните национални регистри и чрез системата за взаимно свързване на регистрите и че достъпът до тази информация е съобразен с правилата за защита на данните.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години след отпадане на основанията за вписване в регистъра съгласно параграф 3а на информацията за действителните собственици. Държавите членки си сътрудничат с Комисията за прилагане на различните видове достъп в съответствие с параграфи 4 и 4а.

▼ **M1**

10. Държавите членки уведомяват Комисията за категориите, описанието на характеристиките, наименованията и когато е приложимо – правните основания на доверителната собственост и сходните правни форми, посочени в параграф 1, до 10 юли 2019 г. Комисията публикува пълния списък на тези видове доверителна собственост и сходни правни форми в *Официален вестник на Европейския съюз* до 10 септември 2019 г.

До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка по въпроса дали всяка доверителна собственост и сходни правни форми по параграф 1, уредени в правото на държавите членки, са надлежно установени и дали за тях се прилагат задълженията, предвидени в настоящата директива. Когато е целесъобразно, Комисията предприема необходимите стъпки за действие въз основа на заключенията на посочения доклад.

*Член 31а***Актове за изпълнение**

Когато е необходимо, в допълнение към актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и в съответствие с обхвата на членове 30 и 31 от настоящата директива, Комисията приема чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедури, необходими за свързването на централните регистри на държавите членки, посочени в член 30, параграф 10 и член 31, параграф 9, по отношение на:

- а) техническите спецификации, определящи набора от технически данни, необходими за изпълнението на функциите на платформата, както и метода за съхраняване, използване и защита на такива данни;
- б) общите критерии, съгласно които информацията за действителните собственици е налична чрез системата за свързване на регистри, в зависимост от нивото на достъп, предоставено от държавите членки;
- в) техническите подробности за това как трябва да се предоставя информацията за действителните собственици;
- г) техническите условия за достъпност на услугите, които се предлагат от системата за взаимно свързване на регистрите;
- д) техническите условия за прилагане на различните видове достъп до информацията за действителните собственици въз основа на член 30, параграф 5 и член 31, параграф 4;
- е) реда и условията за плащане, когато за достъпа до информацията за действителните собственици се изисква плащане на такса съгласно член 30, параграф 5а и член 31, параграф 4а, като се вземат предвид достъпните начини за плащане, като например дистанционни платежни операции.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 64а, параграф 2.

▼ M1

В актовете за изпълнение Комисията се стреми да използва отново изпитани технологии и съществуващи практики. Комисията гарантира, че системите, които трябва да бъдат разработени, не пораждаат по-големи разходи от абсолютно необходимото за изпълнението на настоящата директива. Актовете за изпълнение на Комисията се характеризират с прозрачност и обмен на опит и информация между Комисията и държавите членки.

▼ B

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДОКЛАДВАНЕ

РАЗДЕЛ I

*Общи разпоредби**Член 32*

1. Всяка държава членка създава ЗФР с оглед на предотвратяването, разкриването и ефективната борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. Държавите членки уведомяват Комисията писмено за наименованието и адреса на съответните ЗФР.

3. Всяко ЗФР е оперативно независимо и автономно, което означава, че тези звена следва да разполагат с правомощия и капацитет да изпълняват функциите си свободно, включително да могат да вземат автономно решение да анализират, изискват и разкриват конкретна информация. ЗФР като централно национално звено отговарят за получаването и анализирането на доклади за съмнителни сделки, и друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, съответните предикатни престъпления или финансирането на тероризма. ЗФР отговарят за довеждането на резултатите от своя анализ, както и на всякаква допълнителна значима информация, до знанието на компетентните органи, когато има основания за съмнения, че се касае за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. ЗФР могат да получават допълнителна информация от задължените субекти.

Държавите членки осигуряват своите ЗФР с адекватни финансови, човешки и технически ресурси, с оглед изпълнението на техните задачи.

4. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР разполагат със своевременен достъп, пряко или косвено, до информацията с финансов, административен и правоприлагащ характер, която им е необходима за надлежното изпълнение на техните задачи. ЗФР могат да отговарят на искания за информация от компетентните органи на своята държава членка, когато тези искания за информация са обосновани от опасения във връзка с изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Решението за извършване на анализ или разкриване на информация се взема от ЗФР.

▼B

5. Когато съществуват обективни причини да се предполага, че предоставянето на такава информация би имало отрицателно въздействие върху текущи разследвания или анализи, или, при изключителни обстоятелства, когато разкриването на информацията би довело до последствия, явно непропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице, или няма отношение към целите, за които информацията е била поискана, ЗФР не са задължени да отговарят на искането за информация.

6. Държавите членки изискват от компетентните органи да предоставят на ЗФР обратна информация за това как е била използвана информацията, предоставена в съответствие с настоящия член, както и за резултатите от извършените въз основа на тази информация разследвания или проверки.

7. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с правомощия да предприемат спешни преки или косвени действия, когато съществува подозрение, че дадена сделка е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, да отложат или откажат одобрение за сключване на сделка с цел тя да се анализира, да потвърдят подозрението и да доведат резултатите от анализа до знанието на компетентните органи. ЗФР са оправомощени да предприемат такива преки или косвени мерки по искане на ЗФР от друга държава членка за сроковете и при условията, определени в националното право на получилото искането ЗФР.

8. Дейността на ЗФР по извършване на анализи обхваща следното:

- а) оперативни анализи, насочени към отделни случаи и специфични цели или към подходяща избрана информация, в зависимост от вида и обема на разкритите данни и очакваното използване на информацията след разкриването; и
- б) стратегически анализи, насочени към тенденциите и схемите за изпиране на пари и финансиране на тероризма.

▼M1

9. Без да се засяга член 34, параграф 2, в рамките на своите функции всяко ЗФР може да изисква, получава и използва информация от всеки задължен субект за целта, определена в параграф 1 от настоящия член, дори ако не е бил подаден предходен доклад съгласно член 33, параграф 1, буква а) или член 34, параграф 1.

Член 32а

1. Държавите членки създават централизирани автоматизирани механизми, като например централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни, които позволяват своевременно идентификация на всички физически или юридически лица, които притежават или контролират платежни сметки и банкови сметки, обозначени с IBAN по смисъла на Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и банкови сейфове, държани от кредитна институция на тяхната територия. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

▼ **M1**

2. Държавите членки гарантират, че информацията, която се съхранява в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, е пряко достъпна по непосредствен начин и в нефилтриран вид за националните ЗФР. Тази информация трябва да е достъпна и за националните компетентни органи с цел изпълнение на техните задължения съгласно настоящата директива. Държавите членки гарантират, че всяко ЗФР може своевременно да предостави информация, съхранявана в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, на всяко друго ЗФР в съответствие с член 53.

3. Следната информация е достъпна и позволява лесно търсене чрез централизираните механизми, посочени в параграф 1:

- за клиента — титуляр на сметка, и всяко лице, което твърди, че действа от името на клиента: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква а), или от уникален идентификационен номер;
- за действителния собственик на клиента — титуляр на сметка: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква б), или от уникален идентификационен номер;
- за банковата или платежната сметка: IBAN номер и датата на откриване и закриване на сметката;
- за банковия сейф: името на наемателя на сейфа, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, или от уникален идентификационен номер и срока, за който е нает сейфът.

4. Държавите членки могат да разгледат възможността да предвидят изискване друга информация, за която се счита, че е от съществено значение за ЗФР и компетентните органи за изпълнение на задълженията им съгласно настоящата директива, да бъде достъпна и да може да бъде търсена през централизираните механизми.

5. До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно взаимно свързване на централизираните автоматизирани механизми. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 32б

1. Държавите членки предоставят на ЗФР и на компетентните органи достъп до информацията, която дава възможност да се идентифицира своевременно всяко физическо или юридическо лице, което притежава недвижимо имущество, включително чрез регистри или електронни системи за извличане на данни, когато има такива регистри или системи.

2. До 31 декември 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на въпроса доколко е необходимо и пропорционално да се хармонизира информацията, включена в регистрите, както и оценка на необходимостта от взаимно свързване на посочените регистри. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

▼B*Член 33*

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, а където е приложимо, и от техните директори и служители да сътрудничат изцяло като незабавно:

а) информират ЗФР, включително чрез подаване на доклад, по своя собствена инициатива, когато задълженият субект знае, подозира или има сериозни основания да подозира, че средствата, независимо от техния размер, са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, и като в такива случаи незабавно удовлетворяват исканията на ЗФР за допълнителна информация; и

▼M1

б) предоставят цялата необходима информация на ЗФР пряко, по негово искане.

▼B

Всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на такива сделки, се докладват.

2. Лицето, назначено в съответствие с член 8, параграф 4, буква а) изпраща информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, на ЗФР от държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект, изпращащ информацията.

Член 34

1. Чрез дерогация от член 33, параграф 1 държавите членки могат да определят подходящ саморегулиращ се орган за съответната професия като орган, който да получава информацията по член 33, параграф 1, по отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г).

Без да се засяга параграф 2, в случаите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, определеният саморегулиращ се орган изпраща информацията на ЗФР незабавно и нефилтрирана.

2. Държавите членки не прилагат задълженията по член 33, параграф 1 по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти само доколкото изключението се отнася до информацията, която те получават от или относно някой от своите клиенти в процеса на определяне на правното му положение или при изпълнение на задачата да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес, независимо дали тази информация е получена преди, по време на или след подобен процес.

▼M1

3. Саморегулиращите се органи, определени от държавите членки, публикуват годишен доклад, който съдържа информацията относно:

а) мерките, предприети съгласно членове 58, 59 и 60;

б) броя на получените сигнали за нарушения съгласно член 61, когато е приложимо;

▼ M1

- в) броя на сигналите, получени от саморегулиращия се орган съгласно параграф 1, и броя на сигналите, препратени от саморегулиращия се орган до ЗФР, когато е приложимо;
- г) когато е приложимо, броя и описанието на мерките, предприети съгласно членове 47 и 48 за проверка на спазването от страна на задължените субекти на задълженията им съгласно:
 - i) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);
 - ii) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);
 - iii) член 40 (съхраняване на документация); и
 - iv) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).

▼ B*Член 35*

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да се въздържат от извършването на сделки, за които знаят или подозират, че са свързани с приходи от престъпна дейност или финансиране на тероризма, докато не предприемат необходимите действия в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а) и не изпълнят всички допълнителни конкретни инструкции на ЗФР или компетентните органи в съответствие с правото на съответната държава членка.

2. Когато е невъзможно въздържане от извършване на сделките, посочено в параграф 1, или има вероятност тяхното извършване да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна операция, съответните задължени субекти информират ЗФР, незабавно след извършването на сделката.

Член 36

1. Държавите членки гарантират, че ако посочените в член 48 компетентни органи открият в процеса на проверка на задължените субекти или по някакъв друг начин факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, те незабавно информират ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че надзорните органи, разполагащи с правомощия по закон или подзаконов акт да контролират фондовите пазари, валутните пазари и пазарите на финансови деривати, информират ЗФР, ако открият факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Член 37

Добросъвестното разкриване на информация от задължен субект или от служител или директор на такъв задължен субект в съответствие с членове 33 и 34 не представлява нарушение на ограниченията за разкриване на информация, наложени по силата на договор или законова, подзаконова или административна разпоредба, и по никакъв начин не води до пораждаване на отговорност от какъвто и да е характер за задължения субект или за неговите директори или служители, дори при обстоятелства, в които те не са осъзнавали ясно стоящата в основата на сделката престъпна дейност и независимо от това дали наистина е извършено незаконно деяние.

▼ M1*Член 38*

1. Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служители и представители на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

2. Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, репресивни или враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта заради подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.

▼ B*РАЗДЕЛ 2**Забрана за разкриване**Член 39*

1. Задължените субекти и техните директори и служители не разкриват пред съответния клиент или други трети лица факта, че в съответствие с член 33 или 34 се изпраща, ще бъде изпратена или е била изпратена информация, или че се извършва или може да бъде извършен анализ за целите на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма.

2. Забраната, предвидена в параграф 1, не включва разкриване пред компетентните органи, включително саморегулиращите се органи, или разкриване за целите на правоприлагането.

▼ M1

3. Забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не препятства разкриването на информация между кредитни институции и финансови институции от държавите членки, при условие че принадлежат към една и съща група, или между тези институции и техните клонове и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия, установени в трети държави, при условие че тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите на групата като цяло, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 45, и че политиките и процедурите на групата като цяло отговарят на изискванията, установени в настоящата директива.

▼ B

4. Забраната, предвидена в параграф 1, не препятства разкриването на информация между задължени субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) или субекти от трети държави, налагащи еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, които изпълняват професионалните си дейности, независимо дали като служители или не, в рамките на едно и също юридическо лице или по-голяма структура, към която принадлежи лицето и която има обща собственост, управление или контрол върху привеждането в съответствие.

▼B

5. За задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1, 2 и точка 3, букви а) и б), в случаите, отнасящи се до един и същ клиент и една и съща сделка, в която участват два или повече задължени субекта, забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не препятства разкриването на информация между съответните задължени субекти, при условие че те се намират в държава членка, или подобни субекти в трета държава, налагаща еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, и при условие че те са от същата професионална категория и спрямо тях се прилагат еквивалентни задължения по отношение на опазването на професионалната тайна и защитата на личните данни.

6. Когато задължените субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) се стремят да разубедят клиент да не предприема незаконна дейност, това не представлява разкриване на информация по смисъла на параграф 1 от настоящия член.

ГЛАВА V

ЗАЩИТА НА ДАННИ, СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ*Член 40*

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да съхраняват следните документи и информация в съответствие с националното право, за да могат ЗФР или другите компетентни органи да предотвратяват, разкриват и разследват евентуалните случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма:

▼M1

а) във връзка с комплексната проверка на клиента, копие на документите и информацията, необходими за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в глава II, включително, когато има такава, информация, получена чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи, за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка;

▼B

б) придружаващата документация и записите на сделките, които се състоят от оригиналните документи или копия, допускани в съдебното производство като доказателство съгласно приложимото национално право, необходими за идентифициране на сделките за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка.

Държавите членки гарантират, че след изтичането на срока за съхранение, посочен в първа алинея, задължените субекти заличават личните данни, освен ако в националното право не е предвидено друго, определящо обстоятелство, при което задължените субекти могат или трябва да запазят данните за допълнителен срок. Държавите членки могат да разрешат или да изискат допълнителен срок на съхранение, след като са направили задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на подобно по-дълго съхраняване и го считат за обосновано с нуждата от предотвратяване, разкриване или разследване на случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма. Този допълнителен срок за съхранение не надвишава пет години.

▼ M1

Срокът за съхраняване, посочен в настоящия параграф, включително допълнителния срок за съхраняване, който не може да надвишава пет години, се прилага и по отношение на данните, достъпни чрез централизираните механизми, посочени в член 32а.

▼ B

2. Когато към 25 юни 2015 г. в държава членка има висящи производства, свързани с предотвратяване, разкриване, разследване или съдебно преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризъм, и задължен субект разполага с информация или документи, свързани с тези висящи производства, задълженият субект може да съхранява тази информация или документи в съответствие с националното право за срок от пет години, считано от 25 юни 2015 г. Без да се засяга националното наказателно право относно доказването, приложимо по висящи наказателни разследвания и съдебни производства, държавите членки могат да позволят или да изискат такава информация или документи да бъдат съхранявани за допълнителен срок от пет години, когато се установи, че този допълнителен срок на съхранение е необходим и пропорционален за целите на предотвратяването, разследването или съдебното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

*Член 41***▼ M2**

1. По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящата директива се прилагат регламенти (ЕС) 2016/679 ⁽¹⁾ и (ЕС) 2018/1725 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета.

▼ B

2. Лични данни се обработват от задължените субекти въз основа на настоящата директива единствено за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, без да се подлагат на по-нататъшна обработка по начин, който е несъвместим с посочените цели. Забранява се обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за други цели, като напр. за търговски цели.

3. Преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на случайна сделка задължените субекти предоставят на новите клиенти информацията, изисквана по силата на член 10 от Директива 95/46/ЕО. Тази информация включва по-конкретно общо известие относно законните задължения на задължените субекти съгласно настоящата директива да обработват лични данни за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1 от настоящата директива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

▼B

4. За прилагане на забраната за разкриване на информация, предвидена в член 39, параграф 1, държавите членки приемат законодателни мерки, ограничаващи изцяло или отчасти правото на субектите на данни на достъп до личните им данни, доколкото такова частично или пълно ограничение представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество при надлежно отчитане на законните интереси на засегнатото лице за да:

- а) се създаде възможност задълженият субект или компетентен национален орган добре да изпълни задачите си за целите на настоящата директива; или
- б) се избегне възпрепятстване на официални или съдебни проучвания, анализи, разследвания или процедури за целите на настоящата директива и да се гарантира, че не се излага на риск предотвратяването, разследването и разкриването на изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 42

Държавите членки изискват от своите задължени субекти да въведат системи, които им позволяват да реагират бързо и изцяло на запитвания от страна на техните ЗФР или на други органи в съответствие с националното право относно поддържането от тях към момента или през предхождащия запитването петгодишен период на делови взаимоотношения с определени лица, както и относно естеството на тези взаимоотношения, посредством сигурни канали и по начин, който осигурява пълна поверителност на запитванията.

▼M1*Член 43*

Обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 44

1. За да подпомогнат изготвянето на оценката на риска съгласно член 7, държавите членки гарантират, че са в състояние да направят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпросите, свързани с ефективността на тези системи.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

- а) данни, с които се измерват мащабът и значението на различните сектори, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително броя на физическите лица и образуванията и икономическото значение на всеки сектор;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

▼ M1

- б) количествени данни за етапите на докладване, разследване и съдебно производство в рамките на националния режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително броя на сигналите за съмнителни сделки, подадени до ЗФР, последващите действия по тези сигнали, както и — на годишна основа — броя на разследваните случаи, броя на лицата, по отношение на които е предприето наказателно преследване, броя на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, видовете предикатни престъпления, ако има такава информация, и стойността в евро на имуществото, което е било замразено, иззето или конфискувано;
 - в) ако са налични, данни, с които се установяват броят и процентът на сигналите, довели до по-нататъшно разследване, заедно с годишен доклад до задължените субекти, съдържащ подробна информация относно полезността и последващите действия във връзка с подадените от тях сигнали;
 - г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени или отхвърлени от ЗФР, и на презграничните искания, на които ЗФР е отговорило частично или изцяло, групирани по държави партньори;
 - д) данни за човешките ресурси, заделени за компетентните органи, отговарящи за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за човешките ресурси, заделени за ЗФР за изпълнението на задачите, определени в член 32;
 - е) броя на надзорните действия, проведени на място и от разстояние, броя на установените нарушения въз основа на тези надзорни действия и санкциите/административните мерки, наложени от надзорните органи.
3. Държавите членки осигуряват ежегодното публикуване на консолидиран преглед на статистическите им данни.
4. Държавите членки изпращат ежегодно на Комисията посочените в параграф 2 статистически данни. Комисията публикува годишен доклад, в който се обобщават и разясняват статистическите данни, посочени в параграф 2, който се помества на нейния уебсайт.

▼ B

ГЛАВА VI

ПОЛИТИКИ, ПРОЦЕДУРИ И НАДЗОР

РАЗДЕЛ I

Вътрешни процедури, обучение и обратна връзка

Член 45

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, които са част от група, да прилагат политики и процедури, обхващащи цялата група, включително политики за защита на данните и политики и процедури за обмен на информация в рамките на групата за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Тези политики и процедури се прилагат ефективно на ниво клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия в държави членки и трети държави.
2. Държавите членки изискват от задължените субекти, които извършват дейност чрез предприятия в друга държава членка, да гарантират, че тези предприятия спазват националните разпоредби на тази друга държава членка, с които се транспонира настоящата директива.

▼B

3. Държавите членки гарантират, че когато задължените субекти имат клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, чиито минимални изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма не са толкова строги, колкото тези на държавата членка, техните клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, разположени в третата държава, прилагат изискванията на държавата членка, включително по отношение на защитата на данните, доколкото това е позволено от правото на третата държава.

▼M2

4. Държавите членки и ЕБО се информират взаимно за случаите, в които правото на трета държава не позволява провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1. В тези случаи могат да се предприемат координирани действия за намиране на решение. При преценката по въпроса кои трети държави не разрешават провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки и ЕБО вземат предвид всички правни ограничения, които могат да възпрепятстват правилното провеждане на тези политики и процедури, включително изискванията за опазване на тайна, защитата на личните данни и други предписания, ограничаващи обмена на информация, които може да са от значение за тази цел.

▼B

5. Когато правото на третата държава не позволява изпълнението на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки изискват от задължените субекти да гарантират, че клоновете и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия в тази трета държава прилагат допълнителни мерки за ефективно справяне с риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да информират компетентните органи на своята държава членка по произход. Ако допълнителните мерки не са достатъчни, компетентните органи в държавата членка по произход извършват допълнителни надзорни действия, включително могат да изискат от групата да не установява или да прекрати деловите взаимоотношения и да не предприема сделки, и по целесъобразност могат да отправят искане към групата да преустанови дейността си в третата държава.

▼M2

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи вида на допълнителните мерки, посочени в параграф 5, както и минималните действия, които кредитните институции и финансовите институции трябва да предприемат, когато правото на третата държава не позволява изпълнението на мерките, изисквани съгласно параграфи 1 и 3.

ЕБО представя на Комисията посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти до 26 декември 2016 г.

▼B

7. На Комисията се делегират правомощието да приема посочените в параграф 6 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

8. Държавите членки гарантират, че обменът на информация в рамките на групата е разрешен. Информацията, отнасяща се до подозрения, че средствата са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, която се докладва на ЗФР, се обменя в рамките на групата, освен ако ЗФР даде други указания.

▼B

9. Държавите членки могат да изискват от емитентите на електронни пари по член 2, точка 3 от Директива 2009/110/ЕО и от доставчиците на платежни услуги по член 4, точка 9 от Директива 2007/64/ЕО, които са установени на тяхна територия в правни форми, различни от клон, и чието централно управление се намира в друга държава членка, да определят централно звено за контакт на тяхна територия, което да осигурява, от името на определена институция, съблюдаването на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да улеснява надзора от страна на компетентните органи, включително като им предоставя документи и информация при поискване.

▼M2

10. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на критериите за определяне на обстоятелствата, при които е целесъобразно да се определи централно звено за контакт по параграф 9, и функциите, които централните звена за контакт трябва да изпълняват.

ЕБО представя на Комисията посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти до 26 юни 2017 г.

▼B

11. На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в параграф 10 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

Член 46

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат мерки, пропорционални на техните рискове, естество и размер, така че служителите им да са запознати с приетите по силата на настоящата директива разпоредби, включително съответните изисквания за защита на данните.

Тези мерки включват участие на техните служители в специални текущи програми за обучение, които да им помогнат да разпознават операциите, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да ги инструктират как да действат в такива случаи.

Когато физическо лице, което попада в някоя от категориите, изброени в член 2, параграф 1, точка 3, изпълнява професионални ангажименти като служител на юридическо лице, задълженията по настоящия раздел се прилагат по отношение на това юридическо лице, а не по отношение на физическото лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти имат достъп до актуализирана информация относно практиките, прилагани от лицата, осъществяващи изпиране на пари и тези, които финансират тероризма, и индикатори, водещи до разкриването на съмнителни сделки.

3. Държавите членки осигуряват винаги, когато това е възможно, предоставянето на задължените субекти на своевременна обратна информация относно ефективността и последващите действия по докладваните съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма.

▼B

4. Държавите членки изискват от задължените субекти, където е приложимо, да посочат члена на управителния съвет, който отговаря за изпълнението на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива.

*РАЗДЕЛ 2***Надзор***Член 47***▼M1**

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, са регистрирани, че бюрата за обмяна на валута и за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление подлежат на лицензиране или регистрация, а доставчиците на услуги в областта на хазарта са обект на регулиране.

▼B

2. Държавите членки изискват от компетентните органи да гарантират, че лицата, които заемат ръководни функции в образувания по параграф 1, или са действителните собственици на такива образувания, са подходящи и благонадеждни.

3. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки гарантират, че компетентните органи предприемат необходимите мерки, за да попречат на осъдени за съответните престъпления лица или на техни съучастници да изпълняват ръководни функции или да станат действителни собственици на тези задължени субекти.

Член 48

1. Държавите членки изискват от компетентните органи да извършват ефективно наблюдение и да предприемат необходимите мерки с цел осигуряване спазването на настоящата директива.

▼M1

1а. С цел да се улесни и насърчи ефективното сътрудничество, и по-специално обменът на информация, държавите членки предоставят на Комисията списък на компетентните органи за задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, включително данните за връзка с тях. Държавите членки гарантират, че предоставената на Комисията информация се актуализира.

Комисията публикува регистър на тези органи и данните за връзка с тях на своя уебсайт. Органите в регистъра, в рамките на своите правомощия, служат като звено за контакт със съответните компетентни органи на другите държави членки. ► **M2** Финансовите надзорни органи на държавите членки служат и като звено за контакт с ЕБО. ◀

С цел да се гарантира правилното изпълнение на настоящата директива държавите членки изискват всички задължени субекти да подлежат на подходящ надзор, което включва правомощия за упражняване на надзор на място и от разстояние, и предприемат необходимите административни мерки за коригиране на положението в случай на нарушения.

▼ M1

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат подходящи правомощия, включително правомощието да разпоредят предоставянето на всякаква информация, която е от значение за наблюдението на спазването, и да извършват проверки, както и че разполагат с достатъчно финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на своите функции. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи са с висок морал и притежават подходяща квалификация и съблюдават високи професионални стандарти, включително стандарти за поверителност, за защита на данните и за справяне с конфликтите на интереси.

▼ B

3. По отношение на кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги в областта на хазарта компетентните органи разполагат с разширени надзорни функции.

▼ M1

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, упражняват надзор върху спазването от страна на тези предприятия на националните разпоредби на съответната държава членка, с които се транспонира настоящата директива.

По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че за целите, посочени в първа алинея, компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, сътрудничат на компетентните органи на държавите членки, в които са установени предприятията, които са част от групата.

По отношение на предприятията, посочени в член 45, параграф 9, надзорът по първа алинея от настоящия параграф може да включва предприемането на подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни пропуски, които изискват незабавни корективни мерки. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените пропуски бъдат преодоленни, включително с помощта на компетентните органи на държавата членка по произход на задължения субект или в сътрудничество с тях, в съответствие с член 45, параграф 2.

▼ B

5. С оглед на осигуряването на ефективен надзор върху спазването на изискванията на настоящата директива държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която се намира централното управление на задължения субект.

▼ M1

По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, упражняват надзор за ефективното прилагане на политиките и процедурите на групата като цяло, посочени в член 45, параграф 1. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която са установени кредитните и финансовите институции, които са част от група, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка.

▼ B

6. Държавите членки гарантират, че когато прилагат основан на риска подход при надзорния процес, компетентните органи:

- а) имат ясна представа за съществуващите в тяхната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

▼B

б) имат достъп, при осъществяване на надзор на място и на дистанционен надзор, до цялата необходима информация относно специфичните национални и международни рискове, свързани с клиенти, продукти и услуги на задължените субекти; както и

в) определят честотата и интензивността на надзора на място и на дистанционния надзор въз основа на рисковия профил на задължените субекти и съществуващите в съответната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

7. Оценката на рисковия профил на задължените субекти по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително рисковете от несъответствие, се преразглежда както периодично, така и когато настъпят важни събития или промени в управлението и дейността на задължените субекти.

8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи вземат предвид предоставената на задължения субект свобода на преценка и преразглеждат съответно оценките на риска, на които се основава тази свобода на преценка, както и адекватността и прилагането на неговите вътрешни политики, мерки за контрол и процедури.

9. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки могат да разрешат функциите по параграф 1 от настоящия член да се изпълняват от саморегулиращите се органи, при условие че тези саморегулиращи се органи отговарят на условията по параграф 2 от настоящия член.

10. ► **M2** До 26 юни 2017 г. ЕНО издават насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, предназначени за компетентните органи, относно характеристиките на основания на риска подход в рамките на надзорния процес и мерките, които трябва да бъдат взети при упражняване на надзор въз основа на отчитане на риска. От 1 януари 2020 г. ЕБО издава такива насоки, когато е целесъобразно. ◀ Особено внимание се обръща на естеството и размера на стопанската дейност, и ако това е уместно и целесъобразно, се предвиждат конкретни мерки.

*РАЗДЕЛ 3**Сътрудничество*

Подраздел I

Национално сътрудничество**▼M1***Член 49*

Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, упражняващите надзор органи и другите компетентни органи, които участват в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и данъчните органи и правоохранителните органи, когато действат в рамките на обхвата на настоящата директива, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на местно равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително с оглед на изпълнението на задължението им по член 7.

▼B

Подраздел II

▼M2**Сътрудничество с ЕБО***Член 50*

Компетентните органи предоставят на ЕБО цялата информация, необходима за изпълнението на задълженията му по настоящата директива.

▼M1

Подраздел IIa

Сътрудничество между компетентните органи на държавите членки*Член 50a*

Държавите членки не забраняват и не въвеждат неразумни или необосновано ограничителни условия относно обмена на информация или оказването на помощ между компетентните органи за целите на настоящата директива. По-специално държавите членки гарантират, че компетентните органи не отхвърлят искане за помощ на основание, че:

- а) искането се счита за засягащо и данъчни въпроси;
- б) националното право изисква задължените субекти да опазват тайна или да запазват поверителност, освен в случаите, когато съответната търсена информация е защитена чрез правно призната привилегия или когато се прилага задължение за професионална тайна, както е описано в член 34, параграф 2;
- в) в държавата членка, към която е отправено искането, се провежда проверка, разследване или производство, освен ако оказването на помощта ще възпрепятства въпросната проверка, разследване или производство;
- г) характерът или статутът на отправящия искането компетентен орган се различава от характера или статута на компетентния орган, към който е отправено искането.

▼B

Подраздел III

Сътрудничеството между ЗФР и Комисията*Член 51*

Комисията може да предоставя необходимата за подпомагане на координацията помощ, включително във връзка с обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза. Тя може редовно да свиква заседания на Платформата ЗФР в ЕС, съставена от представители на ЗФР от държавите членки, с цел улесняване на сътрудничеството между ЗФР, обмен на мнения и предоставяне на консултации по въпроси за изпълнението, които са от значение за ЗФР и докладващите субекти, както и по свързани със сътрудничеството въпроси, като ефективно сътрудничество между ЗФР, откриване на съмнителни сделки с презгранично измерение, стандартизиране на форматите за докладване посредством FIU.net или нейния приемник, съвместен анализ на презгранични случаи, и установяване на тенденции и фактори, които са от значение за оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма както на национално, така и на наднационално равнище.

▼B*Член 52*

Държавите членки гарантират, че ЗФР сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от организационния си статут.

*Член 53***▼M1**

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да бъде от значение за извършваната от тях обработка или анализ на информация, свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма и с участващите физически или юридически лица, независимо от вида на съответните предикатни престъпления и дори ако видът на съответните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.

▼B

Искането съдържа съответните факти, контекст, мотиви за искането и начин, по който изискваната информация ще бъде използвана. Могат да се прилагат различни механизми за обмен, ако ЗФР се договорят за това, по-специално по отношение на обмена чрез FIU.net или нейния приемник.

Когато ЗФР получи доклад в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а), който се отнася до друга държава членка, то незабавно го препраща на ЗФР на тази държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че когато изпълнява посоченото в параграф 1 искане за информация от друго ЗФР, ЗФР, към което е отправено искането, е длъжно да използва всички правомощия, с които разполага, за получаване и анализ на информация, които принципно би използвало на национално равнище. ЗФР, към което е отправено искането, отговаря своевременно.

Когато ЗФР иска да получи допълнителна информация от задължен субект, установен в друга държава членка, който осъществява дейност на нейната територия, искането се отправя до ЗФР на държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект. ► **M1** Това ЗФР получава информация в съответствие с член 33, параграф 1 и бързо препраща отговорите. ◀

3. ЗФР може да откаже обмен на информация само при изключителни обстоятелства, когато обменът би могъл да е в противоречие с основни принципи на неговото национално право. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите и ненужните ограничения на свободния обмен на информация за аналитични цели.

Член 54

Получените по членове 52 и 53 информация и документи се използват за извършване на предвидените в настоящата директива задачи на ЗФР. При обмена на информацията и документите по членове 52 и 53 предаващото ЗФР може да наложи ограничения и условия за използването на тази информация. Получаващото ЗФР се съобразява с тези ограничения и условия.

▼ M1

Държавите членки гарантират, че ЗФР определят най-малко едно лице или звено за контакт, които да отговарят за получаването на исканията за информация, постъпили от страна на ЗФР в други държави членки.

▼ B*Член 55*

1. Държавите членки гарантират, че информацията, обменяна съгласно членове 52 и 53, се използва само за целта, за която е била поискана или предоставена, и че разкриването на тази информация от получаващото ЗФР до друг орган, агенция или служба или използването на тази информация за цели, надхвърлящи първоначално одобрените, подлежи на предварително одобрение от предоставилото информацията ЗФР.

▼ M1

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР, към което е отправено искането, дава на компетентните органи бързо и във възможно най-голяма степен предварителното си съгласие за разкриване на информацията, независимо от вида на съответните предикатни престъпления. ЗФР, към което е отправено искането, не трябва да отказва да даде съгласието си за подобно разкриване, освен когато това би попаднало извън обхвата на правилата му в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, би могло да навреди на дадено разследване или по друг начин би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка. Всеки подобен отказ за даване на съгласие се обяснява надлежно. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите с разкриването на информация пред компетентните органи и ненужните ограничения по отношение на разкриването.

▼ B*Член 56*

1. Държавите членки изискват от своите ЗФР да използват защитени канали за комуникация помежду си и насърчават използването на FIU.net или нейния приемник.

2. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР си сътрудничат при прилагането на усъвършенствани технологии в съответствие с националното право, за да изпълняват задачите си, предвидени в настоящата директива. Тези технологии позволяват на ЗФР да съпоставят анонимно своите данни с други ЗФР, като осигуряват пълна защита на личните данни, с цел разкриване на лицата, които представляват интерес за ЗФР в други държави членки и установяване на техните приходи и средства.

▼ M1*Член 57*

Различията между определенията в националното право на предикатните престъпления, посочени в член 3, точка 4, не препятстват способността на ЗФР да оказват помощ на друго ЗФР и не ограничават обмена, разкриването и използването на информацията съгласно членове 53, 54 и 55.

▼M1

Подраздел IIIa

Сътрудничество между компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, и други органи, обвързани от задължението за професионална тайна*Член 57a*

1. Държавите членки изискват всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции във връзка със спазването от тяхна страна на настоящата директива, както и одиторите или експертите, действащи от името на такива компетентни органи, да са обвързани със задължение за опазване на професионалната тайна.

Без да се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното право, поверителната информация, която лицата, посочени в първа алинея, получават при изпълнение на служебните си задължения съгласно настоящата директива, може да се разкрива единствено в съкратена или обобщена форма, по такъв начин, че да не могат да се идентифицират отделните кредитни и финансови институции.

2. Параграф 1 не възпрепятства обмена на информация между:

- a) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в дадена държава членка в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции;
- б) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в различни държави членки в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции, включително Европейската централна банка (ЕЦБ), когато действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ⁽¹⁾. При този обмен на информация се прилагат условията за опазване на професионалната тайна, посочени в параграф 1.

До 10 януари 2019 г. компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в съответствие с настоящата директива, и ЕЦБ, която действа в съответствие с член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и член 56, първа алинея, буква ж) от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, сключват, с подкрепата на ЕНО, споразумение относно практическите ред и условия за обмен на информация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

▼ **M1**

3. Упражняващите надзор върху кредитните и финансовите институции компетентни органи, които получават поверителна информация съгласно параграф 1, използват тази информация само при:

- а) изпълнение на задълженията си по настоящата директива или по други законодателни актове в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, на пруденциалното регулиране и на надзора върху кредитните и финансовите институции, включително налагането на санкции;
- б) обжалване на решение на компетентния орган, който упражнява надзор върху кредитните и финансовите институции, включително по съдебен ред;
- в) съдебно производство, образувано съгласно специални разпоредби; предвидени в правото на Съюза, прието в областта на настоящата директива или в областта на пруденциалното регулиране и надзор на кредитните и финансовите институции.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, си сътрудничат помежду си за целите на настоящата директива във възможно най-голяма степен, независимо от техния характер или статут. Това сътрудничество също така включва способността да се провеждат, в рамките на правомощията на получилия искането компетентен орган, разследвания от името на отправилia искането компетентен орган и последващ обмен на информация, получена чрез такива разследвания.

5. Държавите членки могат да разрешат на своите национални компетентни органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи сътрудничество и обмен на поверителна информация със съответните им компетентни органи на трети държави. Споразуменията за сътрудничество се сключват при условията на взаимност и само ако разкриваната информация е гарантирана чрез изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в параграф 1. Поверителната информация, която се обменя съгласно посочените споразумения за сътрудничество, се използва за целите на изпълнение на задачата за упражняване на надзор от страна на тези органи.

Когато информацията, която се обменя, произхожда от друга държава членка, тя може да бъде разкривана само с изричното съгласие на компетентния орган, който я е споделил и — когато е приложимо, единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Член 57б

1. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3 и без да се засяга член 34, параграф 2, държавите членки могат да разрешат обмена на информация, в същата държава членка или в различни държави членки, между компетентните органи и органите, на които е възложен надзорът върху субектите от финансовия сектор и физическите или юридическите лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, и органите, които отговарят по закон за надзора върху финансовите пазари, при изпълнението на техните съответни надзорни функции.

▼ M1

Във всички случаи по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

2. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3, държавите членки могат, въз основа на разпоредби в националното си право, да разрешат разкриването на определена информация на други национални органи, отговорни по закон за надзора върху финансовите пазари, или със специални отговорности в областта на борбата или разследването на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма.

Поверителната информация, която се обменя съгласно настоящия параграф 2, обаче се използва единствено за целите на изпълнението на задачите от правен характер на съответните органи. По отношение на лицата, които имат достъп до такава информация, се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

3. Държавите членки могат да разрешат разкриването на определена информация, свързана с надзора върху кредитните институции с цел спазване на разпоредбите на настоящата директива, пред парламентарни анкетни комисии, пред сметните палати и пред други субекти, натоварени с извършването на проверки в държавите членки, при следните условия:

- а) субектите имат точно определен от националното право мандат за разследване или контрол върху действията на органите, отговарящи за надзора върху тези кредитни институции или за правната уредба в областта на този надзор;
- б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата, посочен в буква а);
- в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна съгласно националното право, като тези изисквания са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1;
- г) информацията, която произхожда от друга държава членка, не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и се разкрива единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

▼ B*РАЗДЕЛ 4**Санкции**Член 58*

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подведени под отговорност за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива, в съответствие с настоящия член и членове 59—61. Всички произтичащи санкции и мерки трябва да са ефективни и пропорционални и да имат възпиращ ефект.

2. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателни санкции, държавите членки установяват правила относно административните санкции и мерки и гарантират, че националните компетентни органи могат да налагат такива санкции и мерки във връзка с нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, и правят необходимото за тяхното прилагане.

▼B

Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни санкции или мерки за нарушения, за които са предвидени наказателноправни санкции в тяхното национално право. В този случай държавите членки съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

▼M1

Държавите членки гарантират също така, че когато компетентните им органи установят нарушения, за които се налагат наказателноправни санкции, те информират своевременно правоохранителните органи.

▼B

3. Държавите членки гарантират, че когато задълженията се отнасят за юридически лица, санкциите и мерките в случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива могат да се прилагат по отношение на членовете на управителния орган и други физически лица, които съгласно националното право са отговорни за нарушението.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с всички правомощия за извършване на надзор и разследвания, които са необходими за упражняването на функциите им.

5. Компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки в съответствие с настоящата директива и с националното право по всеки един от следните начини:

- а) пряко;
- б) в сътрудничество с други органи;
- в) под тяхно ръководство, чрез делегиране на правомощия на тези органи;
- г) чрез отнасяне на случая до компетентните съдебни органи.

Когато упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки, компетентните органи си сътрудничат тясно с цел да се гарантира, че тези административни санкции или мерки водят до желанния резултат, и съгласуват действията си при презгранични случаи.

Член 59

1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага най-малко при нарушения от страна на задължените субекти, които са сериозни, повтарящи се или систематични, или комбинират няколко от посочените характеристики, по отношение на изискванията, установени във:

- а) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);
- б) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);
- в) член 40 (съхраняване на информация); и
- г) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).

2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните санкции и мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:

- а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да прекрати въпросното поведение и да не извършва повторно нарушение;

▼B

- в) когато задълженият субект е под разрешителен режим — отнемане или суспендиране на разрешението;
 - г) временна забрана за всяко лице, натоварено с управленски отговорности в задължения субект, или всяко друго физическо лице, което е отговорно за нарушението, да изпълнява управленски функции в задължени субекти;
 - д) максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко двойния размер на ползата, вследствие на нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен, или най-малко 1 000 000 EUR.
3. Държавите членки гарантират, че когато задълженият субект е кредитна институция или финансова институция, чрез дерогация от параграф 2, буква д) могат да се прилагат и следните санкции:
- а) по отношение на юридически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или 10 % от общия годишен оборот в съответствие с последните налични отчети, одобрени от управителния орган; когато задълженият субект е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятие майка, от което се изисква да изготвя консолидирани финансови отчети, в съответствие с член 22 от Директива 2013/34/ЕС, за съответен общ годишен оборот се приема общият годишен оборот или съответстващият вид доход съгласно директивите за счетоводството, в съответствие с последния наличен консолидиран отчет, одобрен от управителния орган на основното предприятие майка;
 - б) по отношение на физически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или — в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 25 юни 2015 г.
4. Държавите членки могат да оправомощават компетентните органи да налагат допълнителни видове административни санкции освен предвидените в параграф 2, букви а)–г) или да налагат административни имуществени санкции, надвишаващи сумите, посочени в параграф 2, буква д) и в параграф 3.

Член 60

1. Държавите членки гарантират, че решение за налагане на административна санкция или мярка за нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, което не може да бъде обжалвано, се публикува от компетентните органи на официалния им уебсайт веднага след като санкционираното лице бъде информирано за това решение. При публикуването се дава най-малко информация за вида и естеството на нарушението и за самоличността на отговорните лица. Държавите членки не са задължени да прилагат настоящата алинея към решения, с които се налагат мерки с разследващ характер.

Когато след оценяване на обстоятелствата по конкретния случай компетентният орган прецени, че публикуването на самоличността на отговорните лица, посочени в първа алинея, или на техни лични данни е непропорционално, или когато публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, компетентните органи предприемат следните мерки:

▼B

- а) отлагат публикуването на решението за налагане на административна санкция или мярка до момента, в който основанията те да не бъдат публикувани престанат да съществуват;
 - б) публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка анонимно по начин в съответствие с националното право, ако подобно анонимно публикуване гарантира ефективна защита на въпросните лични данни; когато се вземе решение за анонимно публикуване на административна санкция или мярка, публикуването на съответните данни може да бъде отложено за разумен срок, ако се смята, че след изтичането на този срок основанията за анонимно публикуване ще престанат да съществуват;
 - в) изобщо не публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка, в случай че възможностите, посочени в букви а) и б), се считат за недостатъчни, за да се гарантира:
 - i) че стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на риск; или
 - ii) пропорционалността на публикуването на решението по отношение на мерки, за които се смята, че са незначителни по своя характер.
2. Ако държавите членки разрешават публикуването на решения, които се обжалват, компетентните органи публикуват веднага на официалния си уебсайт и тази информация, както и всяка последваща информация за резултата от обжалването. Освен това се публикува и всяко решение, с което се отменя предходно решение за налагане на административна санкция или мярка.
3. Компетентните органи правят необходимото публикуваната съгласно настоящия член информация да остане на техния официален уебсайт за срок от пет години след публикуването ѝ. Въпреки това, личните данни, които се съдържат в публикацията, се съхраняват на официалния уебсайт на компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.
4. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и степента на административните санкции или мерки компетентните органи вземат предвид всички значими обстоятелства, включително, където е приложимо:
- а) тежестта и продължителността на нарушението;
 - б) степента на отговорност на носещото отговорност физическо или юридическо лице;
 - в) финансовите възможности на носещото отговорност физическо или юридическо лице, определени например според общия оборот на носещото отговорност юридическо лице или годишния доход на носещото отговорност физическо лице;
 - г) произтичащата от нарушението полза за носещото отговорност физическо или юридическо лице, когато размерът ѝ може да бъде определен;
 - д) загубите, понесени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
 - е) равнището на съдействие, което носещото отговорност физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;
 - ж) предишните нарушения на носещото отговорност физическо или юридическо лице.

▼B

5. Държавите членки гарантират, че юридическите лица могат да носят отговорност за предвидените в член 59, параграф 1 нарушения, извършени в тяхна полза от всяко лице, което действа самостоятелно или като част от орган на въпросното юридическо лице и има водеща роля в рамките на юридическото лице въз основа на:

- а) право да представлява юридическото лице;
- б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице, или
- в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

6. Държавите членки гарантират също така, че юридическите лица могат да носят отговорност в случаите, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице по параграф 5 от настоящия член е направила възможно извършването на нарушения по член 59, параграф 1 в полза на въпросното юридическо лице от лице на негово подчинение.

*Член 61***▼M1**

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, както и — когато е приложимо — саморегулиращите се органи, установяват ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи и когато е приложимо, до саморегулиращите се органи, за възможни или действителни нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

За тази цел те осигуряват един или повече сигурни канали за връзка за лицата за целите на подаване на сигналите, посочени в първа алинея. С тези канали се гарантира, че самоличността на лицата, които предоставят информация, е известна единствено на компетентните органи и когато е приложимо — на саморегулиращите се органи.

▼B

2. Механизмите по параграф 1 включват най-малко:

- а) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и за предприемане на последващи действия по тях;
- б) подходяща защита за служителите или лицата в сходно положение в задължените субекти, които подават сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект;
- в) подходяща защита за предполагаемия нарушител?
- г) защита в съответствие с принципите на Директива 95/46/ЕО на личните данни на лицето, което подава сигнал за нарушения, и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението;
- д) ясни правила, които гарантират поверителност във всички случаи за лицето, което подава сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект, освен ако разкриването му се изисква съгласно националното право в контекста на по-нататъшно разследване или последващо съдебно производство.

▼ B

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да въведат подходящи процедури, за да могат служителите им или лицата в сходно положение да подават вътрешни сигнали за нарушения по определен, независим и анонимен начин, пропорционален на естеството и размера на съответния задължен субект.

▼ M1

Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служителите и представителите на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта в резултат на подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.

▼ B*Член 62***▼ M2**

1. Държавите членки правят необходимото техните компетентни органи да информират ЕБО за всички административни санкции и мерки, наложени в съответствие с членове 58 и 59 на кредитни институции и финансови институции, включително всяко обжалване във връзка с тях и резултата от него.

▼ B

2. Държавите членки гарантират, че компетентните национални органи проверяват в съответствие с националното си право за наличието на съотносима присъда в досието за съдимост на засегнатото лице и обменят информация. Всеки обмен на информация за тези цели се извършва в съответствие с Решение 2009/316/ПВР и Рамково решение 2009/315/ПВР, както са въведени в националното право.

▼ M2

3. ЕБО поддържа уебсайт с връзки към публикуваните от всеки компетентен орган административни санкции и мерки, наложени в съответствие с член 60 на кредитни институции и финансови институции, и указва периода, за който всяка държава членка публикува административни санкции и мерки.

▼ B

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 63

Член 25, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се заменя със следното:

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

▼B

„г) ЦК е установен или е получил разрешение в трета държава, която не се счита от Комисията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за имаща стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които да излагат на сериозни заплахи финансовата система на Съюза.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 64

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 9, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 25 юни 2015 г.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 9, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от един месец след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с един месец по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

▼M1*Член 64a*

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризма („комитетът“), посочен в член 23 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

▼ **M1**

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 65

1. До 11 януари 2022 г. и на всеки три години след това Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета.

Посоченият доклад съдържа по-специално:

- а) отчет за приетите конкретни мерки и механизмите, създадени на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки за предотвратяване и справяне с нововъзникващите проблеми и новите тенденции, които представляват заплаха за финансовата система на Съюза;
- б) последващи действия, предприети на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки въз основа на сигналите, доведени до знанието им, включително жалбите във връзка с националните законови актове, които възпрепятстват упражняването на надзорните и разследващите правомощия на компетентните органи и саморегулиращите се органи;
- в) отчет за наличието на подходяща информация за компетентните органи и ЗФР на държавите членки за предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- г) отчет за международното сътрудничество и обмена на информация между компетентните органи и ЗФР;
- д) отчет за необходимите действия от страна на Комисията с цел да се провери дали държавите членки действат в съответствие с настоящата директива и оценка на нововъзникващите проблеми и новите тенденции в държавите членки;
- е) анализ на осъществимостта на конкретни мерки и механизми на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки по отношение на възможностите за събиране и достъп до информация за действителните собственици на корпоративни и други правни образувания, учредени в държави извън Съюза, и на пропорционалността на мерките, посочени в член 20, буква б);
- ж) оценка на това как се спазват основните права и принципи, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Първият доклад, който се публикува до 11 януари 2022 г., се придружава, ако е необходимо, от подходящи законодателни предложения, включително, когато е целесъобразно — по отношение на виртуалните валути — за правомощия за създаване и поддържане на централна база данни, достъпна за ЗФР, в която се регистрират самоличността на ползвателите и адресите на портфейлите, както и за формуляри за лична декларация, предназначени за ползвателите на виртуални валути, и за подобряване на сътрудничеството между службите за събиране на вземания на държавите членки и за основано на риска прилагане на мерките, посочени в член 20, буква б).

▼ M1

2. До 1 юни 2019 г. Комисията оценява рамката за сътрудничество на ЗФР с трети държави и пречките и възможностите за подобряване на сътрудничеството между ЗФР в Съюза, включително възможността за създаване на механизъм за координиране и подкрепа.

3. Ако е целесъобразно, Комисията изготвя доклад за Европейския парламент и Съвета с цел оценка на необходимостта и пропорционалността на понижаването на процента за идентифицирането на действителните собственици на правни образувания с оглед на препоръките, отправени в тази връзка от международни организации и определящи стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, в резултат на нова оценка, и ако е целесъобразно, представя законодателно предложение.

▼ B*Член 66*

Директиви 2005/60/ЕО и 2006/70/ЕО се отменят, считано от 26 юни 2017 г.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

*Член 67***▼ M1**

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 26 юни 2017 г.

Държавите членки прилагат член 12, параграф 3, считано от 10 юли 2020 г.

Държавите членки създават централните регистри на действителните собственици, посочени в член 30, до 10 януари 2020 г., регистрите, посочени в член 31, до 10 март 2020 г., и централизираните автоматизирани механизми, посочени в член 32а, до 10 септември 2020 г.

Комисията осигурява взаимното свързване на регистрите, посочени в членове 30 и 31, в сътрудничество с държавите членки, до 10 март 2021 г.

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текста на разпоредбите, посочени в настоящия параграф.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

▼ B

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 68

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 69

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

По-долу е представен неизчерпателен списък на отразяващите риска променливи величини, които задължените субекти трябва да вземат под внимание, когато определят в каква степен да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с член 13, параграф 3:

- i) предназначение на сметката или взаимоотношенията;
- ii) равнище на активи, които клиентът ще депозира, или размер на предстоящата сделка;
- iii) регулярност или продължителност на деловите взаимоотношения.

▼B*ПРИЛОЖЕНИЕ II*

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-нисък риск по член 16:

- 1) Рискови фактори по отношение на клиента:
 - а) публични дружества, чиито акции се търгуват на фондова борса и спрямо които се прилагат изисквания за оповестяване (съгласно правилата на фондовата борса или по силата на закон, или със средствата на правоприлагането), с които се налагат изисквания, гарантиращи достатъчна прозрачност относно действителните собственици;
 - б) публични администрации или предприятия;
 - в) клиенти, пребиваващи в по-нискорисковите географски райони, посочени в точка 3.
- 2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:
 - а) животозастрахователни полици, по които премията е ниска;
 - б) застрахователните полици по пенсионни схеми, по които няма клауза за предварително изкупуване, и полицата не може да бъде използвана като залог;
 - в) пенсионна схема, схема за пенсия за старост или друга подобна схема, които предвиждат доходи при пенсиониране на служители и по които вноските се правят чрез удържки от заплатите, а правилата на схемата не позволяват прехвърляне на дяловете на даден член по схемата;
 - г) финансови продукти или услуги, които осигуряват надлежно определени и ограничени услуги за някои видове потребители, за подобряване на достъпа във връзка с финансовото приобщаване;
 - д) продукти, по които рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма се управлява от други фактори, като например ограничения върху портфейла или прозрачност на собствеността (например някои видове електронни пари).

▼M1

- 3) Рискови фактори по отношение на географското разположение — регистрация, установяване, пребиваване във:

▼B

- а) държави членки;
- б) трети държави, които имат ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) трети държави, чието равнище на корупция или друга престъпна дейност е определено от надеждни източници като ниско;
- г) трети държави, които според надеждни източници като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, са въвели изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, съответстващи на ревизираните препоръки на FATF, и които действително прилагат тези изисквания.

▼B*ПРИЛОЖЕНИЕ III*

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-висок риск по член 18, параграф 3:

1) Рискови фактори по отношение на клиента:

- а) деловите взаимоотношения се провеждат при необичайни обстоятелства;
- б) клиенти, пребиваващи във високорисковите географски райони, посочени в точка 3;
- в) юридически лица или правни форми, които се използват за управление на лични активи;
- г) дружества, които имат номинални акционери или акции на приносител;
- д) предприятия, чиито разплащания се извършват предимно в брой;
- е) структурата на собственост на дружеството се счита за необичайна или прекомерно усложнена предвид естеството на дейността на дружеството;

▼M1

- ж) клиентът е гражданин на трета държава, който е подал заявление за получаване на право на пребиваване или гражданство в държавата членка в замяна на капиталови трансфери, на покупка на имущество или държавни облигации или на инвестиции в корпоративни образувания в съответната държава членка.

▼B

2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:

- а) частно банкиране;
- б) продукти или сделки, които могат да предразполагат към анонимност;

▼M1

- в) непреки делови взаимоотношения или сделки без определени предпазни мерки, като например средства за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги съгласно определението в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи;

▼B

- г) плащане, получено от непознати или несвързани трети лица;
- д) нови продукти и нови стопански практики, включително нови механизми за доставка, както и използването на нови или новоразработвани технологии във връзка с нови и вече съществуващи продукти;

▼M1

- е) сделки, свързани с нефт, оръжия, ценни метали, тютюневи изделия, културни артефакти и други предмети с археологическо, историческо, културно и религиозно значение или с рядка научна стойност, както и слонова кост и защитени видове.

▼B

3) Рискови фактори по отношение на географското разположение:

- а) без да се засяга член 9, държави, за които според информация от надеждни източници, като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, е установено, че не разполагат с ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- б) държави, чиито равнища на корупция или друга престъпна дейност са определени от надеждни източници като значителни;
- в) държави, по отношение на които са наложени санкции, ембарго или подобни мерки, взети например от Съюза или Организацията на обединените нации;
- г) държави, които предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или на чиято територия действат известни терористични организации.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
—		Член 1
—		Член 3
—		Член 5
—		Член 6
—		Член 7
Член 1	Член 1	
Член 2	Член 2	
Член 2, параграфи 3 — 9		Член 4
Член 3	Член 3	
Член 3, точки 9, 10 и 11		Член 2, параграфи 1, 2 и 3
Член 4	Член 4	
Член 5	Член 5	
Членове 6 — 8	—	
Член 10	Член 6	
Член 11	Член 7	
Член 13	Член 8	
Член 14	Член 9	
Член 11, буква г)	Член 10, параграф 1	
—	Член 10, параграф 2	
Членове 15, 16 и 17	Член 11	
—	Член 12	
Членове 18 — 24	Член 13	
Член 22		Член 2, параграф 4
Член 25	Член 14	
—	Член 15	
Член 26	Член 16	
—	Член 17	
Член 27	Член 18	
Член 28	—	
Член 29	Член 19	
Член 30	—	
Член 31	—	
—	Член 20	

▼ **B**

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
Член 32	Член 21	
Член 33	Член 22	
Член 34	Член 23	
Член 35	Член 24	
Член 36	Член 25	
Член 37	Член 26	
Член 38	Член 27	
Член 39	Член 28	
—	Член 29	
Член 40	Член 30	
Член 45	Член 31	
Член 42	Член 32	
Член 44	Член 33	
Член 45	Член 34	
Член 46	Член 35	
Член 47	Член 36	
Член 48	Член 37	
Член 49	—	
Член 50	Член 37а	
Член 51	Член 38	
Членове 52 — 57	—	
Членове 58 — 61	Член 39	
—	Член 40	
—	Член 41	
—	Член 41а	
—	Член 41б	
Член 65	Член 42	
—	Член 43	
Член 66	Член 44	
Член 67	Член 45	
Член 68	Член 46	
Член 69	Член 47	